



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 12/2006 - 47 pàgines

Sessió ordinària del dia 26 d'octubre del 2006

El dia 26 d'octubre del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 42/2006, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany

M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Abans de passar amb les respostes del Govern, informar que s'han presentat cinc preguntes amb caràcter urgent, admeses a tràmit ahir per la Sindicatura, i que figuren en el primer lloc del llistat. Procedirem, doncs, mentre es reparteixen les preguntes, a la primera.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Eva García Pastor, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 23 d'octubre del 2006, relativa a l'Acord entre Espanya i Andorra sobre el trasllat i gestió de residus.

Fou registrada amb el número 1246 i s'ha publicat en el Butlletí número 44/2006, del 25 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Eva García, teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 17 d'octubre, el ministre de Turisme i Medi Ambient va signar a Madrid l'Acord entre Espanya i Andorra sobre el trasllat i gestió de residus amb la ministra de Medi Ambient del Govern espanyol.

Atesa la importància d'aquest Acord sobre el trasllat i gestió dels residus del Principat, es pregunta:

Com es gestionaran els residus del Centre Tèrmic de Tractament de Residus de la Comella, i la resta de residus del Principat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, el conjunt de residus que avui dia s'estan generant a Andorra, diguem, els que no puguin ser tractats a Andorra directament al Centre de Tractament de Residus, que puguin ser incinerats, s'exportaran a Espanya, amb la condició que siguin tots ells valoritzables. Això vol dir, que tot el conjunt de residus passarà obligatòriament per la recollida selectiva i seran tractats abans de ser exportats.

Això perquè Andorra no té les instal·lacions adequades avui dia, i Espanya no solament té les instal·lacions adequades, sinó que també té les empreses que es dediquen a aquestes finalitats, per la valorització del conjunt de residus.

Vull parlar sobretot del que correspon als pneumàtics, olis, plàstics, cartrons, vehicles fora d'ús, etc.

També s'exportaran els residus sanitaris que no puguin ser incinerats, que necessitin altres tractaments.

I a part d'això, s'exportaran les cendres a condició, i amb la condició que són naturalment valoritzables, que s'utilitzaran en principi per finalitats per subbases de carreteres o de camins.

També s'exportaran els enderroc i els residus de la construcció previ les classificacions escaients.

Les pedres es poden exportar perquè són reciclables, és a dir, tenen la possibilitat de baixar en canteres de Catalunya per ser tractades i convertides en grava, i tornaran a pujar com a materials de construcció a Andorra.

L'únic que avui dia no es pot valoritzar són les cendres, i les cendres també s'exportaran a Espanya durant dos anys.

A més a més, tenim el tema dels filtres de les cendres del forn, que són altament contaminants, i aquests s'exportaran a França, on es faran uns canvis estàndards, i tornaran filtres totalment nous i regenerats per poder ser operatius.

Aquest diguem que és el conjunt de la problemàtica de la gestió de residus.

És tot.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva aportació.

Sra. García teniu el vostre torn de rèplica.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc agrair l'explicació que ens ha fet el Sr. ministre.

No és la primera vegada que manifesto en aquesta Cambra la meva preocupació pel destí final de les cendres i les escòries produïdes pel Centre Tèrmic de Tractament de Residus.

Finalment, abans de trobar-nos amb el Centre Tèrmic de Tractament de Residus en funcionament normal, doncs, el Govern ha trobat una solució satisfactòria, de la qual el Grup Liberal ens felicitem.

No era una missió fàcil, però el Govern d'Andorra ha seguit els passos i requisits que ens demanava Espanya per negociar novament el conveni, i s'ha arribat a una entesa que en un principi semblava gairebé impossible.

Per això m'agradaria felicitar el Sr. ministre que ens ha fet patir durant alguns mesos, però que ha arribat a trobar una solució a temps per la gestió de residus del Principat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García.

Sr. ministre, el seu torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Moltes gràcies Sra. García per les seves felicitacions, però aquestes felicitacions recauen, naturalment, al conjunt del Govern, que ha treballat sobre aquest tema, pràcticament, en conjunt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, entràriem al torn de les repreguntes.

Sí, Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, jo li volia fer una pregunta.

Sr. ministre, en referència a què ja fa sis anys, -és a dir el 27 de gener de l'any 2000-, es va signar a Madrid l'antic acord amb Espanya sobre el trasllat i la gestió de residus, quines diferències més significatives existeixen respecte a l'acord que vostè va signar fa uns dies, evidentment, sense tenir en compte la gestió de residus que es farà del nou Centre Tèrmic de Tractament de Residus?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, gràcies.

Bé, recorda que el primer acord es va firmar ara fa sis anys. Aquest acord va ser negociat justament per la ministra anterior, que era la Sra. Olga Adellach. Jo penso que va ser realment un acord que va ser excel·lent per Andorra.

El que s'ha de dir és que va ser sobretot un bon acord. La prova és que ha durat sis anys, i era un acord que s'havia firmat per quatre, es va poder prorrogar. Hi havia uns condicionants en aquell acord, i el fet que es pogués prorrogar per dos anys més, vol dir que al llarg d'aquests sis anys Andorra va anar fent els deures, tant a nivell de l'avançament de les obres de la planta incineradora, com de les obres de sanejament i depuració de les aigües.

I aquest acord ens ha permès, justament avui dia, poder firmar un nou acord amb Espanya. S'ha de dir que l'acord actual és una continuació de l'anterior, i que avui dia s'emmarca més com un acord de cooperació, perquè ja no es tracta dels residus que es traslladaran d'Andorra a Espanya, sinó dels trasllats de residus entre Andorra i Espanya. Vull dir que hi pot haver reciprocitat entre els dos països.

I això pensem que és molt important. Aquest Acord s'emmarca, naturalment també, amb l'acord de cooperació que Andorra va firmar l'any 2004 amb la Comunitat Econòmica Europea, i que preveu, justament, a l'article 2 una cooperació molt important en matèria mediambiental.

Un dels punts, potser, importants en aquest aspecte, justament d'aquesta cooperació, és que l'Acord, també, precisa la problemàtica d'Os de Civís, que agafem el compromís de continuar efectuant la recollida i el tractament de les escombraries del poble d'Os de Civís que no té cap possibilitat de tenir un tractament a Espanya, i això justament fa que hi hagi residus que també s'importen a Andorra, que són els d'Os de Civís a partir d'aquest Acord. Perquè a nivell dels temes mediambientals es té sempre en compte el tema de la proximitat, i aquesta és la millor manera de poder tractar aquests residus.

Diguem que aquests són els temes més importants, i l'únic punt a ressaltar. Diguem que la política mediambiental que està fent Andorra des de fa sis anys cap aquí, és un pas molt important, un pas de gegant, diria jo, amb tot el que és la recollida selectiva, i que estem entrant en totes aquestes noves tecnologies dels tractaments dels residus. I en aquest aspecte crec que és molt important, perquè ja no estem exportant residus, sinó que estem exportant residus valoritzables. I crec que hem de continuar fent el màxim d'esforços en aquest sentit, perquè és la millor manera de tenir una política mediambiental correcta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Vicenç Alay havia demanat la paraula per repreguntes.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ha parlat d'una sèrie de residus a exportar, un dels quals, el més preocupant és el de les cendres, i si no he pres la nota malament, ha parlat d'un termini de dos anys.

A mi m'agradaria que el Sr. ministre ens digués, m'agradaria que ens expliqués en quins termes està recollit això. Si són dos anys improrrogables, dos anys prorrogables? I també aprofito, dintre de la mateixa pregunta: com es planteja el Ministeri, quines accions es planteja el Ministeri de fer, un cop transcorregut aquests terminis, per donar solució a aquest problema?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament, el tema de les cendres, queda recollit en el Conveni, que durant dos anys s'exportaran a Espanya. Això ve motivat una mica en el fet que Espanya a nivell de cendres, doncs, té unes infraestructures potser menys importants que França, i vam considerar que era convenient, doncs, repartir el tema de les cendres meitat-meitat.

Tenim previst exportar pels dos anys següents, diguem, dos anys a Espanya i dos anys a França. S'ha de veure com s'aplica, és a dir si seran primer dos anys a Espanya i després dos anys a França, o si es farà per períodes semestral. Això és un tema que encara s'ha de tractar.

Actualment s'estan fent les gestions escaients a França. Les gestions que es fan a nivell de França es fan d'acord amb el Conveni de Basilea. És a dir, no necessitarà cap acord especial. I per tant, en principi, ben aviat també, tindrem els acords per poder exportar les cendres a França, i llavors farem una planificació que potser es tindran en compte les necessitats climatològiques per la circulació dels camions per les carreteres. Pot ser que les de l'hivern les exportem a Espanya, i les de l'estiu a França.

Pel que fa a prorrogable o improrrogable, no hi ha cap tema d'improrrogable al Conveni. És a dir això és un Conveni per quatre anys, i hi ha la possibilitat de renovar-lo després. I a nivell de les cendres, s'entén que queden repartides el 50% a França i el 50% a Espanya.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

De la seva contesta he d'entendre que el plantejament del Govern és acollir-se a aquest sistema d'exportació de residus indefinidament; perquè jo li he demanat el tractament que es podia produir a Andorra en el cas que no es continués amb això. Entenc bé que vostè es planteja que no és una mala solució, si tothom hi està d'acord. No és que nosaltres hi estiguem en desacord, però ho dic pel supòsit que això es vegi que té una data de caducitat, si vostès s'estan plantejant, per no deixar-ho per l'últim moment, una cosa tan seriosa, com la que s'ha dit aquí varies vegades, de començar a buscar solucions a dintre d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, bé, jo crec que avui dia no hem de córrer a buscar solucions dintre d'Andorra, perquè com li he dit abans, la política mediambiental i tot el tractament de residus està evolucionant molt ràpidament. Ho estem veient en el cas de les escòries, que avui dia són fàcilment valoritzables. És molt possible que abans de quatre anys, les cendres també es puguin valoritzar. Vol dir que avui dia, els tractaments dels residus han d'anar a parar a empreses especialitzades, han de tenir molt volum. A Andorra, per les nostres característiques de petit país, ens serà sempre pràcticament impossible tenir unes empreses que puguin tractar aquí el conjunt de residus. És a dir, sempre considero que haurem de dependre d'una certa manera dels països veïns.

A més a més, hi ha un tema que s'ha de tenir en compte, és que Andorra, en realitat, no és productor de productes. A Andorra comprem tots el productes a l'exterior. És a dir, les botelles d'aigua les comprem a l'exterior i produeixen residus, les botelles de productes minerals són d'alumini, els pneumàtics també són importats. En aquest esperit, és molt normal que els països veïns col·laborin, justament, a reciclar tots aquests productes. I voldria precisar sobretot, que alguns d'aquests productes, justament ja paguen uns impostos de tipus mediambiental als

països veïns. Això és un tema que més endavant tindrem l'ocasió de tractar-ho, segurament amb els nostres veïns, per veure de quina manera podem, justament, nosaltres també, beneficiar-nos, d'aquestes petites quantitats, per ajudar-nos més dintre de la nostra política de reciclatge mediambiental.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Eva García havia demanat la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Jo el que li volia demanar és si s'ha previst què es farà amb el residu en cas de parada tècnica o d'avaria puntual del Centre de Tractament de Residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, bé, hi ha un article que ho preveu. És a dir que en cas de parada tècnica del centre incinerador, està previst que hi hagi la possibilitat d'exportar certs residus, si és que no els podem emmagatzemar aquí durant un temps.

Vol dir que en principi s'han de preveure les parades tècniques, i hem de ser capaços de poder emmagatzemar algun tipus de residu. Per exemple, les escombraries està previst que s'emballin i que es conservin en bales per poder-les incinerar després.

Hi ha temes a nivell dels residus càrnics. Tenim una instal·lació amb un frigorífic molt gran; suposo que és suficient per poder emmagatzemar també durant una petita parada de vuit o deu dies. Tot això queda contemplat en l'Acord, i tenim la possibilitat de poder exportar si hi ha necessitat. I més que res la necessitat podria venir a nivell dels residus hospitalaris. Si la parada és llarga, potser tindrem necessitat d'exportar els residus hospitalaris.

Però, bé, en principi està previst al Conveni, però en principi pensem que no serà necessari.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Serra havia demanat la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè abans ha comentat que els residus que es produïen eren de caràcter valoritzable, i ha dit que a Espanya hi havia, diria jo, una xarxa d'empreses capaces de resoldre els problemes que aquests residus plantejaven. En el seu entendre, vist el volum de residus que genera Andorra, ja li dic, en el seu entendre, vostè creu que és plantejable que alguna d'aquestes empreses es pogués radicar a Andorra per fer una feina similar, o degut a la petita dimensió i a les quantitats, altrament dit, a la massa crítica que es necessita per gestionar aquestes coses, és possible a Andorra fer-ho o no fer-ho per sempre, com ja s'ha preguntat abans?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, jo crec que no. Jo crec que aquestes empreses, el nostre país és massa petit per poder tenir aquestes empreses, perquè només l'empresa que es cuida del tractament dels plàstics, doncs, necessita uns volums molt importants; a nivell del vidre exactament igual; a nivell dels pneumàtics també. S'ha pogut llegir últimament que ara han trobat una utilització pels residus dels pneumàtics per fer pavimentacions de carreteres. Vull dir que això a Andorra no podem mai assumir-ho, sempre necessitem poder tractar amb els països veïns per assumir el tractament d'aquests residus, que hem de recordar, que avui dia són valoritzables, però avui dia també generen riquesa perquè són uns negocis molt ben muntats i estructurats que guanyen diners, i realment d'un costat eliminem residus i de l'altre costat hi ha empreses que en viuen i que també guanyen diners. Crec que això és molt important de recalcar-ho.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Volia demanar al Govern, a veure quan podem disposar del text de l'Acord, perquè sembla que en aquesta Sala hi ha gent, altra que els membres del

Govern que n'han de disposar tots, que ja en disposen. Voldria saber quan en podrem disposar els consellers generals?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Bé, crec que el text de l'Acord és una tema de procediment, no ho sé. Però en principi s'ha d'aprovar a nivell de... el Parlament ha d'aprovar l'Acord, igual que el Parlament espanyol. Vull dir que per part meua no hi ha cap inconvenient que el puguin tenir, si...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Com a complement de la pregunta que ha fet el meu company, Francesc Rodríguez, li vull recordar al Sr. ministre, que l'anterior Acord que va ser signat... que es va produir el dia 27 de gener, després va ser ratificat pel Ple del Consell el dia 13 d'abril del 2000. O sigui que va seguir un tràmit ben determinat pels reglaments i la Constitució. Jo demano a vostès, quina previsió tenen? Perquè acaba de parlar de la ratificació de la signatura per part del Parlament. M'imagino que parlava del Parlament espanyol, això és el Consell, no?

El Sr. Antoni Puigdemall:

No, no, pels dos, ha d'estar ratificat, crec, pel Parlament espanyol i pel Consell General, crec.

Per tant, vull dir, però l'Acord aquest s'ha firmat fa pràcticament 10 dies. Crec que a nivell de Govern deu estar en tràmits la qüestió per... presentar-lo a l'aprovació del Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

Sra. Olga Adellach havíeu demanat la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo voldria dir al conseller, Sr. Francesc Rodríguez, que a veure, nosaltres hem formulat aquesta pregunta...

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach, estem en sessió de preguntes al Govern.

La Sra. Olga Adellach:

...sí, evidentment, però tenim un recull, doncs, d'informació que ha sortit a la premsa...

El Sr. síndic general:

Faci-la en format de pregunta al Govern.

La Sra. Olga Adellach:

...i li faig la repregunta al Sr. ministre si em permet.

Doncs, bé, l'Acord que vostè va signar, doncs, evidentment que és un Acord per poder gestionar els residus i exportar-los, en aquest cas, cap a Espanya. A l'antic Acord, hi havia tota una sèrie de compromisos que va agafar l'Estat andorrà, com eren, doncs, la realització d'un Pla nacional de residus, com era, doncs, fer un nou Centre de Tractament de Residus, com era l'enllestiment del Pla de sanejament. És que amb aquest nou Acord hi ha també nous compromisos per l'Estat andorrà?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach per la seva pregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, amb aquest nou Acord no hi ha pràcticament cap compromís. És a dir, no hi ha cap compromís perquè els compromisos que hi havien hagut anteriorment, tant en el primer Acord des de fa 6 anys, com en la renovació, des de fa els 2 últims anys, aquests compromisos s'han considerat que estaven assumits.

Per tant, no hi ha cap condicionant. Podem dir que l'únic condicionant que hi ha, que ja no ho és, és el condicionant que el Govern d'Andorra assumia la responsabilitat de començar a fer funcionar el forn incinerador abans del 30 de setembre. I vull recordar aquí que des de, més o menys, el 15 d'agost, el forn incinerador de la Comella està tractant totes les escombraries que es produeixen a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si ho he entès malament. M'ha semblat entendre que hi havia un Acord signat amb Espanya per 4 anys, i que en el cas de França no hi hauria cap acord, vist que s'empara amb el Tractat de Basilea. Si ho he entès bé, llavors com és que hi ha, -perdoni la meva ignorància-, però com és que no se segueix la mateixa via, el mateix sistema de funcionament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament, és diferent una miqueta de forma, però en realitat és el mateix. És a dir, que si seguim el Tractat de Basilea, normalment se segueix el Tractat de Basilea quan es tracta d'un o dos tipus de residus. En el cas d'Espanya, com que es tracta d'un conjunt de residus, hi ha un acord específic, que el Conveni de Basilea ho preveu. Però si només s'ha de tractar un tema de cendres amb França, és sobradament... vull dir, és suficient el Conveni de Basilea. No és necessari fer un acord específic, perquè el Conveni de Basilea ho regula perfectament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Si he entès bé, ens diu que els residus que podem exportar a l'Estat espanyol hauran de provenir de la recollida selectiva. Crec que ens ha dit això.

Per tant, la meua pregunta que jo li vull fer és si el Govern es planteja la possibilitat o la conveniència de fer a Andorra i de posar en funcionament un centre de triatge de residus?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Bé, depèn del que s'entén per un centre de triatge de residus. El que sí volem a nivell del Govern, és continuar potenciant la recollida selectiva que s'està realitzant avui dia. Aquest aspecte, doncs, hi ha les instal·lacions de la Comella que s'han d'habilitar al respecte, i un cop la instal·lació estigui funcionant, ens dedicarem plenament, justament, a l'habilitació dels espais necessaris per la recollida selectiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Amb el vostre permís primer agrair a la Sra. consellera que ens informa que el Grup Liberal, doncs, rep la documentació a través de la premsa. Nosaltres ens agrada rebre-la directament del Govern. Jo si he posat la pregunta, si li torno a insistir per demanar-li un termini concret, és perquè no voldríem trobar-nos, com ha passat amb el Conveni d'educació, que hi ha una clàusula que diu que encara que no es porti a ratificació, doncs, entra en vigor. És clar, com que desconexem el text, no sabem si això hi és o no hi és, i ens agradaria, doncs, que ens donés un termini. A veure, quan m'hi referia no volia que me'l donés aquí entre passadissos, a veure quan el Govern pensa portar, en tot cas, a ratificació, si és que s'ha de ratificar, perquè vostè ens ha dit que creia, però que no n'estava segur, aquest Conveni. És a dir, que és una repetició una mica de la primera pregunta, però pels motius que li acabo d'exposar en aquest moment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies.

Li llegiré l'article 13 que diu: "Aquest Acord entrarà en vigor quan les parts hagin comunicat el compliment dels requisits constitucionals respectius, això no obstant, s'aplicarà i serà eficaç en tots els seus termes, tot i que amb caràcter provisional des

del dia de la signatura.". És a dir, nosaltres tenim la intenció de portar-lo ràpidament a l'aprovació del Consell General.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és en relació amb la pregunta anterior per fer-li una precisió o que vostè me la pugui fer a mi. Com vostè sap, el projecte inicial de Centre de Tractament de Residus, el nou centre, doncs, preveia la possibilitat de crear justament un centre de triatge, i això implicaria la modificació del sistema de recollida dels residus domèstics per passar a un sistema bífux. Jo li preguntava en aquest sentit, que és una de les previsions que ja existia al Pla nacional de residus.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Si la pregunta va orientada en aquest sentit, avui per avui el Govern no té la intenció de crear aquest tipus de centre de triatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre previst per la reunió. Passaríem al punt número 2.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, conseller general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 24 d'octubre del 2006, relativa als robatoris que s'han produït en diferents domicilis, i si el Govern té previst algun pla especial per tal que no tornin a succeir.

Fou registrada amb el número 1247 i s'ha publicat en el Butlletí número 44/2006, del 25 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

No fa gaires dies hem tingut l'ocasió d'assistir a diferents robatoris o intents de robatori que s'han produït en diferents domicilis de Canillo i de Juberri, a Sant Julià de Lòria. El cert és que aquests fets han causat una certa alarma en la població del nostre país, ja que si bé no s'ha tingut de lamentar cap dany personal, cal reconèixer que aquest tipus de conductes delictives porten associat un important component de risc per a la seguretat de les persones.

Andorra té en el seu elevat nivell de seguretat ciutadana un dels seus béns més preciats. Cal mantenir aquest privilegi. D'altra banda, no volem posar en qüestió l'actuació de la policia andorrana ni en aquest ni en cap altre cas. Som conscients que s'ha actuat una vegada més amb rapidesa i diligència, havent-se detingut amb eficàcia un dels presumptes infractors. De qualsevol manera, sí que volem expressar la nostra preocupació per un dels esdeveniments que, malauradament, no és la primera vegada que succeeixen.

Els anomenats lladres silenciosos acostumen a irrompre en la intimitat de les llars durant la nit, mentre les famílies estan recollides a casa, descansant. Aquest fet constitueix una molt greu amenaça a la seguretat de les persones i un molt greu atac a la seva intimitat.

Vista la gravetat i la potencial perillositat dels fets, vist també que no és la primera vegada que es produeixen ensurts d'aquests tipus, i considerant l'alarma social que aquestes actuacions delictives generen, demanem el següent:

Amb l'objectiu que el nostre país no es converteixi en un lloc que pugui atraure aquest tipus de delinqüència, té previst el Govern algun programa de mesures o alguna mena de pla especial per tal que no es tornin a produir les esmentades conductes delictives?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Interior, teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Segons ens informa el Servei de Policia, és la primera vegada que aquesta mena de fets han tingut lloc a Andorra. Hi havien hagut anteriorment robatoris en xalets, pisos alts, i altres llocs fa cert temps. Pràcticament tots els autors van ser identificats i uns quants també van ser detinguts. Això fa gairebé quatre anys d'aquests tipus de robatoris. I llavors es van incrementar les mesures de vigilància i també les patrulles uniformades.

Fa uns dos anys, a més, hem tornat a incrementar el nombre de patrulles, tant de dia com de nit, uniformades o també de paisà, amb vehicles o a peu, per prevenir i també per dissuadir. Arran dels primers robatoris silenciosos durant el pont del 12 al 15 d'octubre, es va incrementar el dispositiu en llocs definits, no solament en llocs en els quals van actuar els lladres, sinó en tots els possibles. També es va incrementar la vigilància en els punts fronterers.

Permeti'm que no entri en detall dels plans de la Policia de forma concreta, perquè ningú de nosaltres voldria donar informació als possibles delinqüents sobre les mesures que prenem contra ells. No obstant, i com és la nostra obligació, suggereixo que si Vostres Senyories volen rebre l'explicació concreta del que es fa, ho fem en el marc d'una reunió o comissió a porta tancada.

Sí que interessa dir que tal com és sabut, després de la detenció d'un dels suposats autors de robatoris silenciosos, aquests han cessat.

També he de dir que es tracta de delictes que aquest any han crescut de forma exponencial als països veïns, i que rebem tota la col·laboració dels seus cossos policials en la lluita de tots contra aquelles noves formes de crim organitzat.

No és fàcil ni ho serà. Es tracta de persones preparades pel crim i per sobreviure en condicions difícils.

Compartim, doncs, la preocupació per aquests fets tan aliens a Andorra, com sortosament aïllats. I li asseguro, Sr. president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i a tots vostès, que dediquem tota la disponibilitat que tenim a prevenir-los.

Reiterant la proposta de més amplia informació en un marc adient, li agraeixo la seva voluntat d'ajudar a mantenir l'alt nivell de seguretat ciutadana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Tarrado té el seu torn de rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En cap moment he volgut posar en dubte l'eficàcia del Servei de Policia del nostre país. El que sí que reitero és que la seguretat ciutadana, jo diria que és un bé preciat en el nostre país, i la prova està que els turistes, quan vénen a Andorra, doncs, molta gent quan es passegen per Andorra, no es poden arribar a creure amb la tranquil·litat en què poden arribar a passejar.

Això ha sigut el motiu per fer aquesta pregunta, perquè és clar, jo no sé si per mirar de dissuadir que aquesta gent pugui arribar a Andorra, si pot passar, doncs, per fer més prevenció o per fer mesures més dissuasòries o que la Policia pugui actuar i ser més contundent.

Per això, la meva repregunta serà: el Govern prendrà alguna mesura, doncs, per poder intentar dissuadir o per actuar amb més contundència quan es produeixin fets d'aquest tipus?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, òbviament que sí. I continuarem tal com hem vingut fent, dotant de mitjans, formant, cooperant amb els països veïns i amb els cossos especials veïns, com s'ha vingut fent. Ja vam dir que era una situació canviant, i era una delinqüència nova que havia aparegut, i això ja ho hem viscut els dos darrers anys, sobretot. I tot el que estigui al nostra abast, es posarà a disposició del Cos de Policia per prevenir i dissuadir aquest tipus de crim, com dèiem.

Una de les mesures que vam incidir molt des d'un bon principi era la vigilància a les fronteres, que ens està donant molt bon resultat dins d'aquest àmbit i dins de l'àmbit dels estupefaents, també.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Vostè en la primera intervenció que ha fet ha parlat que durant aquest últim pont que hi ha hagut tota

aquesta assistència de turistes, s'havia intensificat, no? Jo li voldria demanar si seria possible, no sé si és possible amb els medis que avui en dia té el cos de Policia, que aquesta vigilància fos més intensiva durant l'any, perquè els infractors poden venir abans i després del pont, no fa falta que esperin els dies del pont a venir, no?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, òbviament que sí. Ahir mateix vam procedir a la incorporació de dinou nous agents en període de formació. Igualment, cada vegada que es veu algun tipus d'indici o gran afluència massiva de turistes es dedica cada vegada més agents en diferents formes, com dèiem, ja sigui de paisà o sigui de patrulles a peu o en els diferents llocs susceptibles de ser víctimes d'aquesta tipologia de delinqüència, i òbviament es dediquen tots els esforços, que moltes vegades no es veuen perquè també hi ha molta policia de paisà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi cap més repregunta continuarem amb l'ordre del dia establert, punt número 3.

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 d'octubre del 2006, relativa a l'absència del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en la reunió entre el cap de Govern i els presidents de grup parlamentari del dia 20 d'octubre.

Fou registrada amb el número 1251 i s'ha publicat en el Butlletí número 44/2006, del 25 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El passat divendres dia 20, en referència a la reunió celebrada entre el cap de Govern i els presidents de grup parlamentari, la web del cap de Govern explicava l'absència en l'esmentada reunió del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, atribuint-la a una suposada "indisposició" del Sr. Bartumeu, concretament, textualment impresa avui: "El president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha declinat la invitació en sentir-se indisposat".

Com sigui que aquesta notícia era de tota evidència falsa, i que en cap moment no va ser contrastada, pregunto:

Pot explicar el Sr. cap de Govern, quin va ser l'origen d'aquesta falsa informació? I quines mesures ha pres, o pensa prendre, per evitar que fets similars es reproduïxin?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el dia 20, el cap de Govern va convocar els tres presidents de grup parlamentari al seu despatx. A dos quarts de deu, a les 9.45, davant l'absència d'un representant del Grup Socialdemòcrata, vaig demanar a la cap de Gabinet de trucar a la seva homòloga per saber què passava, i hi va haver un intercanvi de trucades. L'homòloga va tornar la trucada pocs minuts després, i va dir textualment que el Sr. Bartumeu no vindria, que jo ja ho sabia, això citant la persona que contestava a la cap de gabinet del Govern, i que el Sr. Bartumeu, -i cito-, no es trobava massa bé.

Aquests són els fets, i jo només vull acabar disculpant-me pel mal entès que hagi pogut crear. Però aquests són els fets tal com els va reportar la meva cap de gabinet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Casals teniu el vostre torn de rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas, aquests són els fets que vostè coneix, i no són els que jo conec, perquè no hi ha constància

enlloc que es contrastés, que se li parlés d'una indisposició. I en qualsevol cas, a veure, si el president estava indisposat, i els motius no fossin els que li exposaré ara i que vostè ja coneix, després del president hi ha el president suplent i deu consellers més per assistir a la reunió.

Per què aquesta pregunta? Aquesta pregunta l'he fet perquè si els consellers generals en els mitjans públics clàssics, -diguem ràdio i televisió, -ja hi tenim poc control, evidentment, sobre la web del cap de Govern, -que haurem de considerar mitjà públic, si més no pel seu finançament-, doncs, no en tenim cap més altre que el de venir aquí a una sessió de control i preguntar-li.

És clar, insisteixo, vostè estava avisat pel nostre grup parlamentari, no precisament pel Sr. Bartumeu, sinó pel nostre grup parlamentari que no estaria a la reunió. Vostè sabia perfectament per quins motius, i que són polítics. I jo tinc entès que ningú li va parlar de cap indisposició del Sr. Bartumeu.

Per què ve també la pregunta? Doncs, perquè és clar, vostè dos o tres dies abans d'aquestes manifestacions o d'aquesta reunió, en roda de premsa fent al·lusió al nostre grup parlamentari o al Partit Socialdemòcrata, que no m'ha quedat ben clar, ens va titllar d'indigents polítics, que bé, però també de manipular l'opinió pública. Jo de moment, crec que sempre és manipulació de l'opinió pública o d'intents, com és ara la publicació d'aquesta notícia, que és del tot falsa i no està contrastada, insisteixo, doncs, em costaria de trobar-ne una altra de més flagrant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern té el seu torn de dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només vull insistir en l'origen d'aquesta frase "no es trobava massa bé", que em sembla que és una circumstància, però és una anècdota. Allò important és que la cadira estava buida. És veritat que jo sí que havia entès que el Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no vindria, però doncs, jo havia interpretat que algú vindria. Ho sento si no ho vaig entendre bé. Però, *inclús*, la trucada d'un dia abans, quan vam trucar a cada grup parlamentari per confirmar la reunió, se'ns va deixar entendre, almenys així ho vam interpretar nosaltres, que algú vindria en nom i representació del Grup Socialdemòcrata.

Pel que fa a la conferència de premsa, la manipulació feia referència al debat extraparlamentari, com vostè de vegades diu, de certs articles de diaris parlant concretament d'una certa llei, que ja vindrà el dia en què en parlarem si vol vostè, però en el tema de la pregunta, jo ja he dit que em disculpo per si el Govern va dir això, però l'origen ja veu que és puntual, concret i té nom i cognom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria, doncs, el torn de les repreguntes.

Si no hi ha cap repregunta continuarem amb l'ordre del dia establert, punt número 4.

4- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 d'octubre del 2006, relativa a la demora en la posada en funcionament del nou forn incinerador.

Fou registrada amb el número 1252 i s'ha publicat en el Butlletí número 44/2006, del 25 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

D'ença que el Govern va aprovar el projecte constructiu del Centre de Tractament de Residus de la Comella s'han anat succeint tota una sèrie de retards en l'execució de les obres.

Després d'unes primeres previsions que, per document contractual, estimaven que la construcció hauria d'estar totalment acabada a finals del mes d'agost de l'any passat, ens trobem que, més d'un any després, la data de finalització de les obres segueix sent una incògnita.

En el curs d'aquesta legislatura, els consellers socialdemòcrates, seriosament preocupats per aquest tema, hem interpel·lat repetidament el ministre de Medi Ambient sobre les causes i l'abast d'aquestes demores, sigui en preguntes formulades en el si de la comissió legislativa, sigui en preguntes orals per a ser debatudes en el Ple del Consell.

També, i va en el mateix sentit, hem demanat insistentment, des de la mateixa Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, la realització d'una visita

a les instal·lacions del forn incinerador que ens permeti valorar directament l'estat d'execució de les obres, demanda formalitzada oficialment i que a hores d'ara encara no ha estat atesa.

Hem de dir que els terminis donats pel ministre en resposta a aquestes repetides interpel·lacions han anat variant, acumulant retards que ens obliguen, una vegada més, a posar una nova pregunta.

Atès l'exposat, demano:

Quins són, a data d'avui, els terminis fixats pel ministeri per a les diferents fases constructives i operacionals, en especial, però no únicament, en especial per a la recepció provisional, la certificació i la finalització de les obres? Quines han estat les causes d'aquests endarreriments? En quina mesura aquests fets han portat el ministre a desatendre les demandes de la Comissió per visitar les instal·lacions del Centre de Tractament de Residus?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Medi Ambient, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemallívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer, referent als terminis fixats, li he de dir que a hores d'ara el final, és a dir, tant la recepció provisional com la certificació i finalització de les obres, del que s'entén la part de la incineració, estem pensant per finals de desembre primers de gener. Les coses s'han anat retardant encara una miqueta més.

Quines han estat les causes? Doncs, hi ha dos tipus de causes. Unes són, diguem, les normals d'una obra d'aquesta complexitat. El final d'obra d'una obra tan important i tan complexa, doncs, és difícil de fer les previsions. I per un altre costat, l'altra causa en som una miqueta nosaltres a nivell del Ministeri de Medi Ambient, perquè pretenem que tots els controls de contaminació i altres, segueixin les pauses i realment la instal·lació sigui totalment modèlica, i que quan es comencin les proves a càrrega nominal, realment les primeres proves en calent hagin tingut els millors resultats. Aquest és una miqueta, també, el nostre punt en aquest aspecte. És a dir de dos tipus.

I tercer punt, aquí no estic d'acord amb vostè quan diu en quina mesura aquests fets han portat el ministre a desatendre... Jo crec que sempre he prestat la màxima atenció a l'interès dels membres de la Comissió. Els he tingut informats. Però com totes les obres i sobretot aquesta, doncs, hi ha uns

retards. Jo no sóc el responsable de l'obra directament, sinó que la vaig seguint i estic intentant fer el màxim de pressions possibles perquè avancem els terminis i puguem ser operatius al 100% com abans millor. Però això és una miqueta delicat, és una miqueta complex. Al dia d'avui no puc donar cap precisió sobre la data. El que sí que us puc dir, és que en principi hi ha previst abans del dia 10 o el dia 12 de novembre un consell d'administració. Tindrem una reunió justament amb els socis francesos i espanyols, i d'aquest consell d'administració en podrien sortir ja unes dates molt concretes de finalització de l'obra, ja que tots saben que la part, diguem, tècnica de l'obra, tecnològica, la porten, més aviat els socis francesos, que és la societat Novergie, a través de l'empresa Vinci i altres empreses que treballen al centre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Alay té el seu torn de rèplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo havia pres una sèrie de notes davant la impossibilitat de portar tots els papers que ho acrediten sobre els retards que hi han hagut. Veig que vostès, -vostè almenys-, ha tingut la decència, -si em permet dir-ho d'aquesta manera-, de no negar una evidència flagrant que és la dels retards que s'han produït.

La primera vegada que li vam fer recordatori d'això, ens vam referir a les previsions que hi havia i que ho he citat a l'iniciar en la introducció de la pregunta, les previsions que hi havia en el contracte de concessió, en la qual la finalització es preveia pel 2005. Quan li vam recordar això, -vostè d'una manera que entenc que va ser poc elegant per la seva predecessora-, va dir que això era una cosa de l'anterior executiu, i vostè se'n desentenia.

Però en aquest cas, vostè no es pot desentendre dels retards que s'han produït a partir del setembre del 2005, la primera vegada que vam parlar d'aquest tema, vostè ens va dir que les proves es farien abans del 30 d'abril, i que posteriorment, i amb algun endarreriment, es parlava del setembre o octubre com a data d'inauguració. Bé, tinc les dates aquí, però no crec que valgui massa la pena entrar en el detall.

O sigui, a nosaltres ens preocupa, ho he dit també en l'exposició, estem preocupats. I no és una

preocupació partidista, és una preocupació de país. Estem parlant d'un centre que ja ha merescut, fins i tot abans, una certa reflexió en la primera pregunta que se li ha fet, un centre que té implicacions sanitàries, que té implicacions funcionals per resoldre un problema que és el de l'eliminació de residus, i que té implicacions, també, de tipus econòmic. És clar, hi han hagut uns sobrecostos, i es va parlar dels endarreriments produïts en l'anterior legislatura. A mi m'agradaria que vostè també prengui nota dels sobrecostos que es puguin produir per l'endarreriment que s'està produint ara.

Vostè ens contesta, -i en això no hi puc estar gens d'acord, -que diu que són els endarreriments normals. Jo no entenc com un ministre pot parlar d'endarreriments normals, si no no entenc tampoc el sentit que té que hi hagin previsions contractuals per complir els terminis i per castigar o per penalitzar els endarreriments que es produeixen per causes alienes a força major, etc. O sigui jo li faig un recordatori que vostè té una obligació de fer complir aquests aspectes del contracte.

Bé, ens diu que serà a finals de desembre o de gener. Li he de dir que sí, que almenys em tranquil·litxo una mica que es prengui molt seriosament el fet que les proves en fred i en calent no són tràmits banals, sinó que són els que han d'assegurar que el forn funcioni de la millor manera per garantir la salut de les persones. Perquè tenia por que aquests endarreriments acabessin suposant unes proves ja... se'n va parlar aquí en una intervenció del meu company, Esteve López, en un Ple anterior, de dir que s'estaven accelerant o que s'estaven passant proves més de pressa del que tocava.

Bé, dit això, miri, què hi farem! No serem nosaltres que ens posarem a treballar allà d'alt per accelerar les obres. Demanem, simplement, que no es demori més.

Després, fent una reflexió sobre el que vostè ha dit que no estava d'acord en què no havia desatès les demandes de la Comissió. Bé, jo tinc les cartes aquí. De memòria li dic que des de la Comissió se li han fet tres requeriments, -tres cartes-, una al mes de juny, -em sembla-, una altra del mes de setembre, i l'última del mes d'octubre, cada vegada pujant una mica el to, menys del que havíem demanat, fins i tot, els socialdemòcrates, perquè no hem tingut... la resta de companys de la Comissió Legislativa no ha viscut com hem viscut nosaltres aquesta posició seva com una falta de respecte per les institucions. Però nosaltres sí que ho vivim, hem aconseguit que les successives cartes siguin cada vegada una mica més insistents.

I li demanem que la visita es produeixi independentment de l'estat de les obres. No anem a visitar el piset. Volem saber de primera mà quina és la situació actual de l'estat de les obres. Volem saber també, -com ara comentava el company Esteve López-, en quina situació es troben obres paral·leles com és el centre de triatge. Però bé, aquesta pregunta ja no li poso perquè vostè ha contestat que això se'n desentenien, tot i que era una previsió possible, possible, en el plec contractual.

Bé, jo li recordo que hi ha una última carta sobre la taula demanant-li que ens faciliti la manera de poder fer aquesta visita. Segueixo dient que és per visitar les obres, no per veure el pis acabat. No hi tenim cap interès. Ja hi anirem després i serà per felicitar-nos. Però en aquest moment té una data que és el 15 de setembre, i a mi m'agradaria que aprofitant la dúplica em contesti, si això serà possible.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que ha fet una petita confusió al final Sr. Alay, que ha parlat del 15 de setembre. És el 15 de novembre que em sol·licitàveu, eh?

Bé, jo sobre la qüestió general de la problemàtica del forn, només voldria recordar que el Sr. cap de Govern va agafar un compromís amb el Consell General de fer un tema de debat únic plantejant tota la problemàtica del Centre de Tractament Tèrmic de Residus des de l'inici fins al final, on se'ls hi podrà facilitar tota la informació i d'una manera conjunta.

Ara estem, nosaltres, jo estic sobretot molt preocupat, i a nivell del Govern també estem preocupats sobre aquest tema, i tenim, -jo personalment-, una dedicació pràcticament total a l'acabament d'aquesta obra, i fem els màxims esforços.

Podeu estar totalment convençuts que realment jo considero i considerem que és un tema d'interès nacional, és un tema d'interès de tots, no solament d'uns partits, sinó de tots els partits, perquè tots produïm escombraries. Interessa que els tractaments d'aquestes escombraries no siguin nocius per a la salut. Per tant, tots els meus esforços actualment estan dedicats a això, i estic pendent, justament, del pròxim consell d'administració, com els hi he dit, per intentar fixar dates concretes d'acabament i

d'apretar al màxim les diferents empreses perquè compleixin amb tots els requisits els terminis previstos.

Jo, amb el tema de les dates que els hi he pogut anar facilitant al llarg de l'any, sempre els hi he facilitat les dates que m'han comunicat. Jo no tinc, diguem, la possibilitat d'actuar amb més o menys dins de l'obra, si bé sempre hem insistit molt perquè es complissin els terminis.

Voldria dir de totes formes, per a la seva informació, que la contestació, la carta que els hi vaig contestar estava motivada per una carta que em va enviar el gerent del centre i que recomana, ell ens recomana que la visita seria possible a mitjans de desembre. I això és el que els hi vaig comunicar.

També els puc informar avui que en data d'ahir, el Govern, vist l'estat de la problemàtica del final d'obra va acordar prorrogar un mes més el decret d'autorització de posta en funcionament del Centre de Tractament Tèrmic de Residus. És a dir que el decret es prorroga fins el 30 de novembre.

Jo, per la meua part, podeu estar totalment segurs que us puc proposar una data abans de finals de novembre; per a mi serà un plaer poder-vos fer visitar el centre abans de finals de novembre si l'obra ho permet, sinó hauré d'esperar potser a primers de desembre.

A mi m'agradaria poder-vos avisar abans de finals de novembre perquè tenim previst fer la reunió de la comissió de vigilància del Centre de Tractament de Residus, i també m'agradaria, doncs, que ells també poguessin visitar el centre un cop la Comissió Parlamentària l'hagi visitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Vicenç Alay, pel seu torn de repreguntes.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. ministre.

Jo li agraeixo el seu interès. Ara, no puc compartir de cap manera com converteix aquest interès en solucions pràctiques. Perquè, bé, si nosaltres li demanéssim d'anar a visitar un camp de mines, jo estaria, -que bé que no sigui un camp de mines, no em vull avançar-, doncs, si li demanéssim això, jo entendria les precaucions que prenen. És veritat que vostè ens va acompanyar a l'última contesta que he de dir que si la visita estava prevista pel dia 12, la contesta ens va arribar el dia 11, -prengui nota-, doncs, sí, és veritat, hi havia una carta del Sr. Sabal,

el gerent de CETRASA, que parlava dels riscos que hi podia haver. A veure, jo m'imagino que allà hi ha gent treballant amb la garantia de la seva seguretat. Nosaltres no li demanem d'anar a fer un safari, sinó simplement de fer la visita que es pugui fer. O sigui no es tracta, ja li he dit de visitar el piset, es tracta de veure l'estat de les obres d'una manera que garanteixi la nostra seguretat. Jo no tinc cap esperit masoquista ni vull morir al forn incinerador. Però jo crec que vostè ha de fer el possible perquè ho ha de fer i a demés perquè està previst. Hi ha una dignitat que és la de conseller que permet, i que està obligat i que obliga que efectui un determinat control sobre l'acció del Govern, i vostè està obligat a atènyer-s'hi.

Jo li dic que si se li posa una data, compleixi-la, si us plau! Això per una banda.

Bé, hi havia una altra nota exacta que havia pres...

El Sr. síndic general:

A veure, Sr. Alay, si pogués formular la repregunta, estem al torn de repreguntes.

El Sr. Vicenç Alay:

Com a repregunta, perdó.

No s'ha plantejat de demanar una compareixença, vist que el retràs no és d'un mes, sinó que el retràs s'ha allargat molt, una compareixença, *de motu propi*, davant de la comissió per explicar aquestes coses, i que no haguem de recórrer sistemàticament a solucions com aquestes de preguntes en el Parlament? La pregunta és aquesta: s'ha plantejat de demanar una compareixença? Jo ja li avanço que la nostra posició serà favorable.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El que li voldria precisar és que, efectivament, la carta que els hi vaig contestar va estar datada del dia abans de la reunió que vostès havien previst, però uns deu dies abans havia comunicat a la presidenta i a la secretària de la Comissió Parlamentària, que aquesta visita no podria tenir lloc, i crec que ja us van informar i es va anul·lar. Vull dir que la carta ja vaig dir que la faria seguir a continuació quan tingués la carta del gerent del centre.

Doncs, jo, per a mi personalment, no hi tinc cap inconvenient per comparèixer davant de la Comissió a partir del 10 o 12 de novembre, i donar-vos totes les explicacions sobre la situació de l'estat del Centre de Tractament de Residus, i a partir d'allà poder convenir una data de visita. Estic totalment obert a això, i crec que sempre, sempre m'he brindat a la informació. Perquè li voldria recordar, potser a l'inici del meu mandat, que vam organitzar una primera reunió de la Comissió, diguem, entre nosaltres, per parlar de temes mediambientals, però crec que vostè o el seu partit, va considerar que aquest tipus de reunions no eren convenients, i que s'havien de fer com a compareixences públiques. No tinc cap inconvenient, un cop s'hagi reunit el consell d'administració, i tingui tots els elements a la mà, de tenir una compareixença davant de la Comissió, de tal forma que tothom estigui ben informat d'aquesta situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Olga Adellach havia demanat la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Independentment de la data en què es produirà la recepció provisional, la certificació i la finalització de les obres, en aquest moment, Sr. ministre, el nou Centre de Tractament de Residus està gestionant els residus pels quals s'ha fet?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, tal com he dit abans, ja des del 15 d'agost el centre està tractant totes les escombraries que es produeixen a Andorra. Queden alguns temes que no sé si s'han iniciat o no, que hi ha el tema dels fangs de les depuradores, el tema dels càrnics i el tema dels sanitaris, tot això està en vies actualment de començar a estar processat. Quan això s'iniciï, han de començar a continuació les proves a càrrega nominal. Ara estem en aquesta fase, i estem pendent justament de poder visitar el centre en el sentit que tot funcioni. Hi ha temes de frigorífics, hi ha temes de producció d'electricitat, hi ha uns generadors d'electricitat molt potents allà al centre.

Tot això s'ha anat posant en marxa poc a poc, s'han fet proves, i estan en aquesta fase. I avui dia crec que val la pena fer el punt, i un cop haguem fet el punt poder fixar una data. Per a mi serà un plaer fer visitar el centre a la Comissió així quan realment estigui en condicions de ser visitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, per tant, hem d'entendre que en aquest moment, el forn està cremant totes les deixalles que produïm aquí a Andorra en fase de proves.

La pregunta que jo li voldria fer, tenint en compte que vostè ens diu que això és des del dia 15 d'agost, si el nivell d'emissió de contaminants a l'atmosfera respecta la normativa andorrana, és a dir, el que diu la Llei de residus?

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, crec recordar que des del dia 7 de setembre tenim tots els resultats ja i totes les anàlisis que es van fer a cada moment, no recordo quins i quants, però des del 7 de setembre tenim tots els elements, i en el seu dia ja els comunicarem. Estem treballant sobre la qüestió i estem treballant sobre el tema també, de la pàgina web per poder transmetre la informació. I a més a més els hi puc dir que justament aquesta setmana, crec que va ser ahir, concretament, que dos representants del Ministeri de Medi Ambient es van desplaçar al forn incinerador de *Vessières* al costat de Tolosa, per justament, verificar com funcionen allà, de tal forma de poder fer el millor seguiment aquí de la finalització de l'obra amb totes aquestes qüestions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Un moment Sr. Esteve López.

Només remarcar que la pregunta origen del debat que estem és la posada en funcionament del nou forn incinerador.

Té la paraula Sr. Vicenç Alay que l'havia demanat anteriorment.

El Sr. Vicenç Alay:

Simplement, com vostè ha dit que tenia tota la disposició de compareixença, jo li faré una demanda si és d'iniciativa pròpia que anava a demanar aquesta compareixença o no? Que no sigui que els uns pels altres no ho tirem endavant això. Serà vostè o li formalitzem nosaltres?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

No, no, puc comparèixer a petició pròpia. No en tinc cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

És simplement per veure si el Sr. ministre té l'amabilitat de respondre a la pregunta que he fet abans. Jo li agraeixo les llargues explicacions que ens fa vostè sobre els viatges a Beziers, però jo la pregunta que li faig és si actualment les emissions que fa el forn incinerador respecten la normativa de residus andorrana; no si vostès des del dia 7 de setembre ja les tenen. La pregunta és molt concreta i jo li agrairia si ens volgués respondre.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si vol contestar, recordaré una vegada més a Ses Senyories, doncs, que estem en una pregunta de la demora del funcionament del nou forn incinerador. Malgrat tot, si el ministre creu oportú de contestar, li agrairíem, també, gràcies.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, sí, la instal·lació actual està respectant tota la normativa, diguem, tant andorrana com comunitària.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Atesa la demora en la posada en marxa definitiva i l'acabament de les obres, vostè, Sr. ministre, visita freqüentment l'obra i en quina freqüència, si us plau?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, he visitat en moltes ocasions l'obra, però vull dir que no tinc un ritme habitual, ni freqüent. Cada vegada que és necessari la visito i la conec perfectament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè també, relacionat amb la demora de la posada en funcionament, ha dit que hi havia una sèrie de decisions que pretenien o que tindria la informació després d'un consell d'administració de CETRASA, jo li voldria demanar, vostè assisteix a aquests consells d'administració? I de no ser així, quin és el nostre representant en aquests consells d'administració?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, jo no solament assisteixo als consells d'administració, sinó que en sóc el president. Per tant, això em permet tenir la màxima força justament per pressionar els diferents actors i socis dintre d'aquesta operació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, si no hi ha cap més repregunta...

Sí, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, jo voldria preguntar-li si dintre de les seves atribucions com a ministre hi podem incloure el de director tècnic de l'obra del forn incinerador. És a dir, si vostè és el responsable a peu d'obra...

El Sr. síndic general:

Perdó, aquest tema no tocava ara, potser que...

El Sr. Jaume Serra:

Molt bé.

El Sr. síndic general:

Quan transformem aquest Reglament, -que a tots ens agradaria, en un control real al Govern-, gaudiríem d'aquest tipus de preguntes, i segurament que la gent que ens escolta ho gaudiria també molt més.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria preguntar al Sr. ministre: és veritat que vostè em va dir per via telefònica que no podríem visitar en la data prevista, però també em va dir que ràpidament em faria arribar una carta que jo podria portar a la Comissió. El que passa és que aquesta carta es va allargar una mica i ens va arribar el dia abans.

Llavors, tinc entès, si he entès bé, el dia 7, vostès té una reunió, i a partir d'aquesta reunió teòricament ja ens podrà donar una data per poder-lo visitar. Llavors jo li agrairia si ens ho poguéssim fer arribar per escrit, si us plau, per poder-ho presentar a nivell de la Comissió?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Entendríem, doncs, que la pregunta és si el Sr. ministre pot fer arribar això per escrit?

La Sra. Lurdes Font:

Sí.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Bé, no és ben bé el dia 7. Li he dit abans del dia 10. Perquè ara no recordo exactament quin dia tenim el consell d'administració, però sé que és abans del dia 10. Però bé, a continuació ja podríem convenir una compareixença, perquè com que la informació la tindrem el dia 10, no tinc cap inconvenient el dia 15 de novembre fer una compareixença al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta recentrada amb la pregunta original?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia establert, punt número 5.

5- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 d'octubre del 2006, relativa a l'esport escolar.

Fou registrada amb el número 1253 i s'ha publicat en el Butlletí número 44/2006, del 25 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

L'esport escolar és una eina privilegiada per afavorir la integració, la solidaritat i la cohesió social. També afavoreix la iniciació a la pràctica esportiva així com la seva continuïtat, privilegiant de manera important el compromís col·lectiu i els valors de la noció d'equip i del companyerisme entre els infants.

L'esport escolar ha de permetre reforçar els lligams entre el món esportiu i l'educatiu que demostrin que l'esport transmet uns valors cívics que contribueixen a l'aprenentatge de la responsabilitat, el respecte pels altres, la tolerància i la convivència.

D'altra banda, l'esport escolar ha d'aportar garanties educatives i un seguiment pedagògic, responsabilitats aquestes de l'Estat.

El Pla Estratègic de l'Esport Andorrà pel període 2004-2014, és un compromís que estableix el que volem que sigui l'esport andorrà l'any 2014. La seva línia estratègica i, que va del 2004 al 2006, diu que cal anar cap a un model de confluència entre l'educació i l'esport en edat escolar. Segons totes les enquestes que es van dur a terme per la seva elaboració, entre altres resultats, els homes valoren més l'esport escolar, els joves (entre 18 i 24) mantenen l'esport escolar com a sector més important i la població en general reforça l'opinió dels agents implicats en el sistema esportiu sobre la prioritat de l'esport escolar davant dels altres àmbits.

Durant l'elaboració del Pla Estratègic, es va crear una comissió de treball dedicada exclusivament a l'esport escolar. En les seves conclusions s'apuntava entre d'altres que l'esport escolar es valora insuficientment i que hi ha una manca de coordinació, d'estructuració i d'organització, malgrat el potencial humà, social i econòmic, la implicació dels diferents agents (escoles, comuns, federacions...) i la molt bona tasca realitzada pels professionals de l'educació. La comissió va recollir la proposta de definir unes directius i uns objectius a seguir i crear un òrgan o comissió que dirigeixi l'esport escolar.

El passat 4 d'octubre del 2006 al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, el Ministeri d'Esports i Voluntariat va publicar un edicte pel qual es convocava un concurs públic per a la gestió de l'esport escolar pel servei de promoció esportiva per la temporada 2006-2007.

Atès l'exposat abans, demano al Govern:

Quins han estat els criteris, valoracions, objectius, motivacions, estudis, recomanacions o altres factors que han portat al Govern a deixar en mans d'una empresa privada tota la gestió de l'esport escolar pel servei de promoció esportiva? I quins són els aspectes que s'han valorat per a decidir l'adjudicació del concurs?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Esports teniu la paraula.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Govern, en cap moment ha deixat ni deixarà en mans d'una empresa privada tota la gestió de l'esport escolar. El servei de promoció esportiva depèn completament del Ministeri d'Esports. Això en resposta a la seva primera pregunta.

En la segona pregunta, els aspectes que hem valorat per poder triar els monitors d'aquesta empresa i el coordinador, són el currículum de les persones que es destinaran en aquest servei, valorar l'assistència al curs d'especialització en esport escolar organitzat pel Ministeri d'Esports i Voluntariat, l'oferta econòmica, també sortia en el plec de bases, i l'experiència en l'empresa. I també una cosa força important, el model de gestió de les activitats i del personal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. González té el seu torn de rèplica.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, ara fa més d'un any els socialdemòcrates veiem amb perplexitat que al Govern es creava un ministeri dedicat exclusivament a l'esport. Amb aquesta contesta seva que així m'acaba de fer, com si això fos no res i no tingués cap importància, comprovem que la nostra perplexitat estava ben fonamentada. I que la utilitat d'aquesta exclusivitat, evidentment, no s'ha ni notat. A veure, el nostre esport, Sr. ministre, per mala sort, després de tants anys de política liberal, o més aviat diria de manca total de política liberal, doncs, no passa pels seus millors moments.

Privatitzar l'esport escolar, perquè sí senyor, en el plec de bases hi posava "gestió de l'esport escolar", o sigui privatitzar l'esport escolar i la promoció esportiva, perquè és el servei com vostè diu que depèn, jo crec que no és, evidentment, la millor opció per aconseguir uns bons resultats en l'esport de base, i per consegüent, a llarg termini en l'esport de competició tant sigui aquí com individualment. Tampoc, entenc jo, que privatitzar-ho és la millor opció per reforçar els lligams entre el món esportiu i l'educatiu.

Miri, l'esport escolar, jo ja ho sé que està inclòs en un dels quatre serveis a l'entorn dels quals

s'organitza el Departament d'Esports i Voluntariat. Aquest servei dedicat a la promoció esportiva, a banda de l'esport escolar, com vostè ja sap també inclou l'esquí escolar i l'esport de la salut, l'any passat ja van començar a privatitzar part de l'esquí escolar al donar-ho, també, a una empresa privada, la coordinació de l'esquí escolar. Aquest any li ha tocat el torn a l'esport escolar. Espero que l'any que ve no privatitzin tot l'esport i la salut.

Jo és que em demano, i amb aquesta contesta que vostè m'ha fet, Sr. ministre, aquest Ministeri de dedicació exclusiva a l'esport, una mica vestit per allò del voluntariat, sembla que ja no tingui cap interès en la promoció esportiva, ja que ho deixa quasi bé tot en mans d'empreses privades. Aquest Ministeri de dedicació exclusiva sembla que no vulgui fer política esportiva.

Al nostre país, la promoció esportiva i la pràctica de l'esport s'han desenvolupat, fonamentalment, gràcies a entitats esportives, els clubs, les federacions, les associacions, les seccions esportives dels comuns, etc. Jo crec que ara és escandalós veure com ara, després de gastar-se tants diners com es van gastar en un pla estratègic de l'esport, amb la col·laboració de totes aquestes entitats, que jo veig, perquè per la resposta que vostè, a més a més, m'ha fet, sembla que com a pur compromís, i per quedar bé amb tota aquesta gent, es dona ara tota la gestió i coordinació de l'esport escolar i de la promoció esportiva a empreses privades sense tenir en compte a cap d'aquestes entitats esportives.

Miri, la Llei de l'esport aprovada el juny del 1998, en el seu article 14, quan parla de les funcions que tenen les federacions diu que entre moltes altres tenen la de col·laborar, o sigui tenen, ho diu per Llei, la de col·laborar en l'organització de l'esport en edat escolar i en els jocs escolars en la forma que es determini reglamentàriament. En el torn de repreguntes ja em dirà si s'ha fet algun reglament per fer els esports escolars, que jo no l'he sabut trobar.

Apostar per l'esport de base, vostè en va fer unes declaracions allà fa temps, en base mitjançant el desenvolupament d'un projecte esportiu d'àmbit nacional d'esport escolar. Jo crec que és una bona estratègia, només si aquest projecte de promoure i gestionar l'activitat de l'esport escolar es fa des del Ministeri, un Ministeri que li torno a recordar és de dedicació exclusiva a l'esport, conjuntament amb totes les entitats públiques que tenen competències esportives i amb una bona normativa que ho reguli, que ara després li demanaré.

I ja per acabar, li voldria dir que si més no, em sembla curiós, com a mínim, que el Ministeri d'Esports hagi adjudicat tant l'elaboració de la

pàgina web i el seu manteniment de l'esport andorrà, i els treballs del pla general d'infraestructures esportives d'Andorra a dos societats que tenen a la mateixa persona com a administrador únic. Jo estic esperant amb impaciència, -m'imagino que el plec de bases em sembla que s'obria el dia 20, ja deurà sortir en el pròxim Butlletí-, estic esperant amb impaciència per veure si la gestió d'esport escolar s'adjudica a una societat que també tingui aquesta mateixa persona com a administrador únic. Perquè miri, si aquestes societats ho fan tant bé, i aquest administrador únic en sap tan d'esports, dic jo, crec que podria privatitzar tot el Ministeri de cop i no fer-ho per etapes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González pel seu exposat.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres hem fet un concurs públic i ha guanyat qui ha guanyat. Tampoc a Andorra no tenim moltes empreses especialitzades en aquest tema. L'esquí escolar n'ha guanyat una. Aquest altre concurs l'ha guanyat una altra.

Bé, jo voldria diferenciar entre esport escolar i esport de competició que vostè parla de federacions. Avui en dia, un dels problemes que ens trobem més, és que els infants, doncs, no fan gaire esport, i llavors hi ha problemes d'obesitat, colesterol a la joventut. Llavors hem de diferenciar aquests dos punts.

Bé, nosaltres, l'objecte de privatitzar... no hem privatitzat l'esport escolar, perquè depèn completament, -i en el plec de bases si vol li facilitaré com més aviat possible, fins i tot demà-, l'objecte del plec de bases és garantir mitjançant un model de qualitat amb gestió indirecta un equip de monitors, que l'únic que faran és agafar un equip de monitors i un coordinador que estarà a disposició del servei de promoció esportiva de l'esport. Que totes aquestes decisions les prengui la comissió corresponent, tal com diu el pla estratègic, que hi ha un representant de cada sistema educatiu, és a dir de l'andorrà, de l'espanyol i del francès, i aquests són professionals de l'educació, que també, hi haurà el mateix responsable del servei de promoció esportiva, i també el director del Ministeri d'Esports i Voluntariat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el plec de bases no cal que me'l faciliti. Li agraeixo molt, però ja el tinc. El vaig anar a buscar. Miri, senzillament hi vaig anar, i vaig demanar que em donessin el plec de bases.

Jo li diré les tasques del coordinador. El coordinador gestiona les activitats de l'esport, dissenya conjuntament amb els monitors les sessions de les activitats a realitzar dins el projecte d'esport escolar, supervisa la planificació horària, supervisa les tasques de tot l'equip, verifica l'assegurança, gestiona el material esportiu, col·labora en l'organització dels campionats, i altres tasques relacionades directament amb el projecte d'esport escolar.

Miri, aquests monitors i aquest coordinador són els que faran tot l'esport escolar.

Jo li voldria demanar, com ja li he dit abans, si el Sr. ministre em podria dir si s'ha fet algun reglament de funcionament per fer l'esport escolar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, nosaltres, i li corroboro, l'únic que farem és dintre de les nostres directives, i de les quals tenim l'objecte i el plec de bases, ja ho veu vostè que diu garantir l'equip de monitors i coordinadors que estan a la disposició del servei de promoció. L'únic que faran aquests senyors, serà dirigir tots els monitors que aniran a les escoles al moment que es faran les classes, que és de cinc a set de la tarda. Perquè tampoc hem de confondre el migdia. Aquest esport escolar es fa als mateixos centres educatius de cinc a set de la tarda, que també, evidentment, al migdia continuaran pels que estan en l'esport professional i en federacions.

Llavors, nosaltres anem cap a aquest camí, i tenim un... que ja li farem arribar, un protocol per definir com dirigirem aquest esport. Que ens basem també en una enquesta que vam fer sobre el què volien els pares i els mateixos infants dels esports a practicar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sí, jo voldria que em contestés la pregunta. Jo li he demanat si havien fet un reglament de funcionament de l'esport escolar, tal com mana la Llei?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Estem treballant en aquest reglament. Hi estem treballant i properament estarà acabat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo és que aquest assumpte de les privatitzacions em costa molt d'entrar-hi, no? Deu ser perquè no sóc liberal! Creiem que ningú és perfecte.

Jo, Sr. ministre, li agrairia molt que en poques paraules em pogués explicar exactament què farà aquesta gestió privada que el Ministeri no sàpiga fer? Què aportarà de nou, -independentment de l'augment de cost, que això ja ho hem entès tots-, però què aportarà a l'esport escolar del país el fet que surti del Ministeri i passi a mans privades? Molt senzill, si us plau.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Sr. ministre

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres, aquest model no l'hem inventat. Vull dir, diferents comuns governats pel Partit Socialdemòcrata i pel PLA, com pot ser el mateix

que utilitza el model utilitzat pel Comú d'Andorra la Vella, d'Encamp, de Sant Julià i Ordino, en la gestió per exemple dels socorristes aquàtics dels seus complexos esportius. El model utilitzat pel Comú d'Encamp en la gestió dels monitors de lleure. Les activitats també durant les vacances de Pasqua per als infants de set a dotze anys organitzades pel Departament d'Esports del Comú d'Andorra la Vella.

No és una privatització, és puntual el fet de no agafar una sèrie de gent per dos hores, perquè és molt difícil, i és més fàcil per a nosaltres que ho gestioni una empresa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. González havia demanat la paraula.

La Sra. Mariona González:

Jo crec que el Sr. ministre no sap el que és esport escolar. No té res a veure amb el que fan els comuns. Perdoni, Sr. ministre, però no té res a veure.

Però jo li voldria demanar, ja que hem parlat i vostè mateix ha parlat del plec de bases, el plec de bases per a la contractació d'una empresa deia que es valorarà l'assistència al curs d'especialització en esport escolar impartit pel Ministeri d'Esports i Voluntariat. Per què no s'exigeix en comptes de valorar? Si la Llei de l'esport en l'article 33 diu textualment "que no es pot impartir ensenyament i entrenament tècnic o esportiu, que és el que es fa amb l'esport escolar, sense disposar de la titulació exigida que hagi estat expedida o reconeguda per l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, o bé pel Ministeri competent en Educació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, valorarem, primer, els que han fet aquest curs d'especialització que depèn del Govern d'Andorra, i també pot ser que hi hagi altra gent que se'ls hi hagi de convalidar, que en aquest moment potser no el tenen, i presentaran uns papers perquè els puguem

convalidar, ja sigui per l'EFPEM o bé pel ministeri competent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

És per insistir en la mateixa pregunta que no me l'ha contestat.

Jo estic encantat que vostè prengui exemple dels elegits del meu partit, vol que potser comencem a anar bé; que ja seria un avantatge. Però primer, el que li ha dit ja la Sra. Mariona, que no hi té res a veure entre l'esport escolar i l'esport dels comuns. I segon, jo li estic demanant al ministre, al Govern d'Andorra, no d'on ha tret el model, -que ja ho sé que no hem inventat gran cosa, i a estones val més que no inventem,- i demano què ens aporta, -li repeteixo la pregunta-, què ens aporta de més a part de l'augment de cost? Quina millora notaran els usuaris de l'esport escolar, o sigui els nens, per entendre'ns, amb el fet que en lloc de sortir directament del Ministeri vingui de mans privades? Que jo no li dic que sigui millor o pitjor, és que no ho sé, i per això li demano! Però és clar, vostè no em digui d'on ha tret el model. I si l'ha tret de casa nostra, ja dic segur que és bo. Però és que no té res a veure l'esport escolar amb el que estem parlant.

I per tant, jo li demano, si us plau, quina millora notaran els usuaris de l'esport quan això ho faci el privat, en lloc de fer-ho el personal del Ministeri?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, el que és difícil és trobar gent del mateix Ministeri que vulgui fer-ho, i que tinguin el temps per fer-ho, perquè això potser ho haurien de fer professors d'educació física. Aquests quan acaben les seves hores lectives, molts tenen altres activitats, ja sigui en federacions o en altres llocs, i llavors per això hem buscat una empresa privada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. González havíeu demanat la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li voldria demanar per què aquest curs d'especialització de l'esport escolar l'ha impartit el Ministeri d'Esports i Voluntariat, quan la Llei ordena ben clarament, -ja li he dit abans-, que la formació ha d'estar expedida o reconeguda pel ministeri competent en educació. Ha estat reconegut aquest títol pel ministeri competent en educació?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, aquest títol ho ha estat pel nostre ministeri competent, però, s'ha fet específicament per una sèrie de gent, que molts d'ells són titulats, i per implicar molt el jovent a què es dediqui a l'esport. I molta d'aquesta gent ja està impartint classes en federacions i en molts altres llocs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

A veure, com he dit abans, ja he llegit varies coses. El plec de bases diu que el coordinador de l'esport escolar ha de fer, -ja ho he llegit abans-, ha de gestionar les activitats de l'esport escolar, dissenyar les sessions i les activitats, és a dir, cosa molt important. Molt important, perquè és esport escolar, col·laborar en l'organització dels campionats nacionals, i altres tasques relacionades. Jo demano, per què no s'ha exigit cap classe de titulació a un coordinador que té la responsabilitat de tot el projecte d'esport escolar? Per què en el plec de bases, ni tan sols al coordinador se li exigeix, i per què als altres se'ls hi valora? Però és que a aquests ni se'ls hi exigeix. És a dir, ens estem passant la Llei pel *forro de la màniga*!

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

En cap moment sóc conscient que em passi la Llei pel *forro de la màniga* com diu vostè. Però jo li dic que el coordinador és un expert i que sap i té el títol, però pot ser que tingui el títol de nivell 1 de l'EFPEM. Llavors, a part d'aquest títol, també valorarem el títol que tinguin de l'esport escolar, el curs que s'ha fet de l'esport escolar.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, a mi hi ha una cosa que m'ha preocupat molt, que és la forma en què ens ha contestat allò del reglament, el que ha contestat allò del reglament a la Sra. González.

Li recordaré que la Llei és del 98. Estem al 2006. La Llei preveu que hi ha d'haver un reglament que reguli el tema de l'esport escolar.

Ens ha contestat que s'hi està treballant. Igual creu o pensa que ens ho podem creure. Que des del 98 fins al 2006 s'està treballant en un reglament, i aquest reglament no acaba de sortir, i en canvi sí que es pot fer un protocol, doncs, aquí aparentment amb una societat privada, i no s'és capaç de fer un protocol amb el ministeri del costat que és el Ministeri d'Educació, que és el que ha, en tot cas, de validar els títols d'aquest curs que ha donat el Ministeri d'Esports. Ho trobo preocupant. Però preocupant, i dic que com a conseller trobo que la forma en què ha contestat ha sigut una mica *olé olé*.

Llavors, li voldria dir... sí... *olé olé*.

La repregunta és la següent i és: em pot dir exactament si hi ha possibilitat que veiem aquest reglament de l'esport escolar, ja diré, abans de la propera temporada, abans que s'hagi de tornar a fer aquesta privatització, que s'ha fet per una temporada, -segons m'ha dit?-, i que potser llavors, si tenim un reglament i tenim les coses clares, potser tindrem clar que no és necessari aquest increment de cost que sabem que ens portarà, com ha estat el cas, cada vegada que hi ha hagut una "externalització", i ho poso entre cometes, d'algun servei, perquè ens ha dit que els funcionaris no ho volen fer. Jo és que no entenc que es pugui parlar així. Si els funcionaris estan allà per fer un servei, l'han de fer. Doncs, hi ha possibilitat que ho veiem abans que s'acabi aquest curs escolar?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès per la seva pregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Em disculpo potser per la forma.

Bé, els funcionaris no he dit que no ho vulguin fer. Jo crec que els funcionaris professionals, els mestres, molts se'ls hi ha demanat, i es col·labora també amb ells. Ja he dit que hi ha molts professors d'educació física que estan en aquest treball. Llavors jo em comprometo a tenir el reglament, si puc, abans de final d'any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Carles Blasi havíeu demanat la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que en el dia d'avui ja s'ha acabat el termini que estipulava el decret en què se sol·licitava, es posava a concurs la gestió de l'esport escolar, em pot dir quantes ofertes s'han presentat? I si ja és que el tenen informat, o si el Govern eventualment hagués pres una decisió?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, hi ha tres empreses que s'han presentat. Hi ha Tot Idea, empresa Advent i Stage. I s'ha donat a Advent.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, ja no he d'esperar amb impaciència, perquè resulta que és una de les empreses del mateix administrador únic. Jo li voldria demanar, la Llei de

l'esport a l'article 34, diu que l'EFPEM, adscrit al ministeri competent en educació és l'òrgan docent en competència per expedir i reconèixer les titulacions tècniques d'educadors esportius. Per què no s'han fet els cursos aquests d'especialització en esport escolar a través de l'EFPEM? Vostè em diu que no se salta la Llei? Però és que se la salta, a cada moment del plec de bases se l'estan saltant. Jo li demano per què no s'ha passat per l'EFPEM, que per això el tenim i per això es va crear?

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, nosaltres, hi ha molta gent d'aquests, com en l'esquí escolar que també ja tenen el nivell 1 de l'EFPEM.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sí, jo per acabar, jo li voldria demanar que m'expliqui el Sr. ministre per què una bona part d'aquests cursos es van fer en castellà?

El Sr. Carles Font:

Bé, vam fer aquests cursos en castellà perquè vam contractar uns professors, en aquest cas que eren de parla castellana. Vull dir que més d'un curs també s'ha pogut fer en parla castellana. N'hi havia cinc de castellans, cinc persones que venien concretament de Madrid, Granada i Extremadura, i quatre que eren d'Andorra. Vull dir que els quatre d'Andorra el van fer en català. Els cinc altres, té raó, que el van fer en castellà.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta centrada amb la pregunta original?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Sí, sí, està centrada amb la pregunta original. Doncs, miri, jo ho sento molt, però que per una banda es vulgui premiar segons quins immigrants, si fan allò, i que el Ministeri d'Esports faci cursets en castellà, doncs, em sembla una passada. Miri, què vol que li digui, és que no ho puc evitar.

Jo li voldria demanar, vostè creu que és normal, estem parlant de l'esport escolar, no estem parlant dels cursets que fan els comuns, que havent començat el curs escolar just després de Meritxell, l'esport escolar, degut a la privatització no pugui començar fins passades les vacances de Tots Sants?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Sí, hem tingut la demora, i em disculpo per la demora que hem tingut, i ja estava previst també començar-ho després... hi ha la intenció. I en principi sempre comencem en aquesta època, i no més tard, perquè tothom es posi al dia en els col·legis.

I li dic, perquè realment, el director d'aquest col·legi, el Sr. Pizuite, -que és un membre expert del Consell d'Europa-, és una de les persones que ens va fer les classes en castellà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi cap més repregunta farem una pausa de deu minuts.

Moltes gràcies.

(Són les 17.35h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.45h)

El Sr. síndic general:

Reprenem, doncs, la sessió amb l'ordre del dia previst, amb el punt número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 16 d'octubre del 2006, relativa al transport públic.

Fou registrada amb el número 1186 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2006, del 17 d'octubre.

Té la paraula el Sr. Enric Tarrado Vives.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Cal reconèixer que el Govern, amb la posada en funcionament del bus exprés, ha fet un bon pas endavant de cara a millorar el transport públic al nostre país. El que cal ara, en relació a aquest servei, és anar corregint les possibles disfuncions que es puguin anar detectant.

Però no volem ara interessar-nos pel bus exprés sinó per d'altres aspectes i serveis del transport públic de passatgers dels que no se n'ha parlat darrerament amb tanta insistència, però que també són força importants.

Seguint aquest plantejament, volem remarcar algunes deficiències que es poden detectar en el nostre sistema convencional de transport per bus.

En primer lloc, volem constatar un problema de freqüència en el servei d'autobusos que viatgen cap a les parròquies altes: en alguns casos ens trobem amb freqüències d'un autobús per cada hora, fet que suposa un temps d'espera molt elevat i que, en conseqüència, genera importants molèsties als passatgers.

En segon lloc, volem remarcar l'elevat preu que el transport públic té en general. Entenem que l'usuari hauria de tenir uns incentius econòmics més clars per tal de poder incrementar l'ús del transport públic en el nostre país.

Pel que s'acaba d'exposar, volem preguntar el següent:

Pensa el Govern fer polítiques per a introduir millores en el nostre sistema de transport públic?

No considera el Govern que caldria augmentar, en alguns trajectes, la freqüència de pas dels vehicles?

No considera també que caldria millorar els preus del transport públic en general?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Economia, teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en referència a la primera pregunta, el Govern és plenament conscient de la necessitat d'adequar la xarxa al transport públic, a la necessitat que Andorra avui té. Però d'aquesta inquietud és la implantació de la nova línia del bus exprés entre Sant Julià i Andorra la Vella. Es tracta, sens dubte, d'una acció decidida per iniciar una aposta ferma al transport públic en el nostre país. El projecte que abasta tot el país s'ha iniciat per aquest primer tram, per ser en el cas, el major nombre de desplaçaments provocats entre parròquies, alhora que convergeix amb els desplaçaments diaris que provenen de la Seu d'Urgell i dels nostres entorns.

Aquesta és la primera fase del projecte, però el Govern ja està treballant perquè es pugui tenir un transport eficient global des d'Andorra la Vella, Escaldes-Engordany, fins a la Massana i Encamp, respectivament. És evident que serà necessari poder comptar amb la col·laboració dels comuns afectats per poder disposar d'aparcaments dits disuasoris, on es podria estacionar els vehicles particulars i gaudir d'un bitllet de pàrquing i bus a un preu suficientment atractiu, perquè motivés els ciutadans a deixar el seu vehicle particular.

En l'actualitat, s'ha de dir, que el Comú d'Andorra la Vella i el Comú de Sant Julià no han escatimat esforços per aquest projecte. Els vull agrair una vegada més, en pensar per l'interès general del nostre país.

Evidentment, la implantació d'aquestes tres línies que serien compatibles amb les que ja existeixen, suposen una nova concepció del transport públic, amb l'objectiu de millorar la mobilitat general i la sostenibilitat ambiental del nostre país.

Creguin, Srs. consellers, que cal posar remei a la dificultosa mobilitat general del país, i que l'aposta pel transport públic només passa per la conscienciació ciutadana i per la unió de les forces polítiques i de les administracions.

Referent a la segona pregunta, el nostre sistema de transport públic està regit per diverses autoritzacions de transport d'origen a destí, i per una concessió administrativa com el del bus exprés. No hem d'oblidar que els orígens en els quals s'assenta l'actual estructura del transport públic daten de fa

temps. Aquest fet, no obstant, és plenament compatible amb la modernització permanent dels mitjans a l'abast de l'usuari. Però entenem que, com es manifesta, és insuficient per les necessitats que el nostre país té avui. És també important ressaltar l'estructura lineal de la nostra xarxa rodada, que com una de les conseqüències té una difícil implantació de transport, fet que redunda en la complicada regularitat de la cadència del transport públic, entre altres.

Si fem una anàlisi estimativa dels percentatges de desplaçaments entre Andorra la Vella i les diferents parròquies, tenim el resultat següent: entre Andorra la Vella i Escaldes tenim un 39% de desplaçaments, entre Andorra la Vella i Sant Julià tenim un 24% de desplaçaments, entre Andorra la Vella i la Massana i Ordino un 12%, entre Andorra la Vella i Encamp un 17%, entre Andorra la Vella i Canillo un 5,1%, i entre Andorra la Vella i el Pas de la Casa 1,7%.

Aquestes dades ens donen una idea de la proporció dels desplaçaments segons les diferents parròquies que em permetrà contestar-li a la seva pregunta.

La freqüència que en l'actualitat regeix el transport de passatgers en les diferents parròquies, comptant totes les línies existents, també té de forma ponderada, podem detallar: d'Andorra la Vella al Pas de la Casa cada 60 minuts, d'Andorra la Vella a Canillo-Soldeu cada 45 minuts avui, de la Massana a Ordino també cada 15, cap a Encamp 12 minuts, cap a Sant Julià cada 7 minuts, i dins d'Escaldes cada 7 minuts.

Entenem que seria òptim poder disposar de busos amb la major freqüència en algunes parròquies o llocs de destí. Però que actualment la proporció entre la cadència del transport i el nombre d'usuaris disponibles està equilibrada.

Hem pogut veure com la pitjor freqüència que és de 60 minuts recau sobre un 1,7% d'usuaris, i la millor sobre uns 7 minuts que recau sobre uns 64% d'usuaris. També val a dir que dos milions d'usuaris, avui, utilitzen l'autobús.

Com he dit en la resposta a la seva primera pregunta, el Govern ha entès com a prioritari dotar els nostres ciutadans d'un transport públic més eficient, també per aquells que es trobin en llocs més allunyats del nostre centre del país.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre estaria una mica al límit del temps. Si pot ser molt breu i resumir la resposta.

El Sr. Joel Font:

Faltaria una pregunta encara per contestar.

El Sr. síndic general:

Si pot ser molt breu, doncs, en la seva resposta.

El Sr. Joel Font:

Correcte.

Referent a la tercera pregunta, sobre les polítiques de preus del transport, vull manifestar-li que transport eficient, modern i qualitat a l'abast dels ciutadans, també ha de gaudir d'una altra característica, que sigui accessible per a tothom. La voluntat del Govern és la de propiciar les polítiques de preus al transport públic, que fomentin la fidelització de l'usuari. Però és tot lògic que abans cal donar-li a aquest transport qualitat i suficiència. Davant un transport poc eficient que tenim avui es poden fer dues coses: abaixar els preus sense millorar el servei o millorar el servei de forma notable, i paral·lelament aplicar polítiques de preus.

Aquesta és la direcció que ha emprés el Govern, i veuran que com en un termini raonable, s'instaran polítiques unificades tarifàries d'unitat de títol de viatges i d'optimització de les línies existents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Tarrado té el seu torn de rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquí el Sr. ministre ens ha fet un *speech* una mica propagandista del transport públic a Andorra. Però, bé, jo li reitero que no és la realitat que es viu al carrer, i que les queixes dels ciutadans i dels usuaris que utilitzen el bus, -i ho dic perquè puc parlar en primera persona, no perquè jo l'agafi, però coneguts meus que l'utilitzen-, no s'adequa pas al que vostè ens ha estat explicant aquí.

Hi ha una altra cosa que voldria afegir-li. Jo entenc i crec que tots en aquesta Sala estem d'acord que som un país turístic, i voldria fixar l'atenció, doncs, a aquest fet, i al fet que a les temporades d'hivern, i això es pot veure cada vegada que hi ha una afluència de turistes a l'hivern, on hi ha les parades dels busos, on veiem que hi ha unes cues increïbles per pujar a aquests autobusos on els turistes volen tornar cap a les seves estacions d'esquí

corresponents; i on veiem lamentablement, que als autobusos hi puja quantitat de gent dreta a dins dels autobusos aquests, i per *colmo*, per dir-ho així, els autobusos deixen quantitat de gent al terra, no?

I jo li voldria demanar si vostè creu que aquest servei d'autobusos s'adequa, sobretot en aquestes circumstàncies, amb la imatge que volem donar nosaltres d'un país turístic seriós?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és veritat que avui el transport públic té les dificultats que té. Per això hi estem treballant en aquest sentit. També cal afegir que pels turistes que tenim, sobretot a l'hivern, s'està treballant concretament amb totes les companyies per poder arribar a allargar les línies regulars que avui existeixen amb més freqüència, però a més a més amb el bus neu. Perquè avui, com tots sabem, no arriben les línies regulars a les estacions d'esquí. En el que sí que estem treballant en aquest sentit, -que esperem properament que podrem tancar el tracte-, és en què les línies regulars puguin arribar ja aquest any amb més freqüència, i a més a més fins a les estacions d'esquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entrariem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Perdoni, no m'ha entès. Jo no em referia als autobusos que pugen els esquiadors a les pistes. Vull dir els autobusos.... i si es fixen, vostès quan passen per Andorra o Escaldes els dissabtes a la tarda, que és quan hi ha la major afluència, veuran que de les parades d'on surten els autobusos cap a parròquies altes, com pot ser cap a Arinsal, Canillo o Soldeu, doncs, quantitat de gent es queda a terra sense poder pujar a l'hotel on estan allotjats. És aquí que trobo que hi ha el gran problema. Jo crec que la gent quan està al costat de les pistes, ja té el problema solucionat per arribar-hi.

El que és lamentable, és que els turistes es quedin a terra, i com que el país es troba tan col·lapsat, ni els taxis arriben i ni els autobusos pugen; amb la mala imatge que això dona al país. És això al que em referia, i no per arribar a pistes, que crec que la gent ja ho té bastant controlat.

El Sr. síndic general:

Mirariem de donar el seu exposat en forma de repregunta com aclariment del seu torn de rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Vull dir si pensa fer alguna cosa per solucionar aquest problema amb què ens trobem cada dissabte i cada divendres a les nits, quan hi ha, doncs, aquesta afluència de turistes que pugen a esquiar?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Quan deia en el sentit d'allargar les línies, era precisament de posar més freqüències a les línies que hi ha actualment, sobretot en les parròquies altes. Anava en aquest sentit. S'està treballant per baixar les freqüències, que vol dir com a mínim de doblar els horaris de les línies que avui actualment existeixen, perquè precisament no quedi gent a terra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Lurdes Font havia demanat la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè ja s'hi ha referit i ens ha dit que un percentatge molt baix agafa els autobusos per pujar a les parròquies altes, sobretot. No creu vostè, que justament, potser perquè aquesta freqüència és tan gran que aquest percentatge al contrari és molt petit? Em refereixo de usuaris.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Sí que és cert que la freqüència de 60 minuts no és bona. Per això diem que fem els esforços possibles per reduir, perquè com a màxim, a cada mitja hora passi l'autobús.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria que m'aclarís què és per a vostè un termini raonable per començar a aplicar aquestes polítiques de reducció de preus?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Quan dic un termini raonable vull dir quan estiguem preparant les tarifes noves de cara a l'any vinent, o sigui a partir del 2007. Llavors podrem dir que tindrem unes tarifes unificades i més raonables.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia establert, amb el punt número 7.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 16 d'octubre del 2006, relativa als cilindres de plàstic utilitzats per delimitar certs trams de la carretera.

Fou registrada amb el número 1187 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2006, del 17 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font, teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Des de fa ja força temps els ciutadans que es desplacen amb automòbil per les nostres carreteres es poden trobar amb uns cilindres d'un material similar al plàstic que semblen destinats a ordenar el tràfic en determinats punts de la xarxa viària, com ara encreuaments i llocs on es fan determinades obres. No ens volem ara referir concretament als que delimiten determinats trams del carril destinat al servei de bus exprés, que tenen una finalitat i una utilitat molt determinades i que, per tant, semblen abastament justificats.

Sí que volem, però, fer referència al fet que els esmentats cilindres apareixen cada vegada amb més profusió a les nostres carreteres generals. Dits artefactes ja comencen a formar part del nostre sofert paisatge viari i val a dir que no sempre semblen acomplir la funció de facilitar la circulació, arribant en alguns casos a provocar certes situacions problemàtiques.

Com sigui que ens ha cridat l'atenció tant la profusió amb la que s'utilitzen els dits cilindres com els inconvenients que de vegades ocasionen, volem ara preguntar:

Quin control té el Govern sobre l'ús dels referits cilindres?

Quins criteris es fan servir a l'hora de decidir la implantació dels mateixos? Es tracta de criteris de seguretat viària? La seva finalitat és afavorir el trànsit? Hi ha, darrera la seva implantació, alguns altres tipus de criteris?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Agricultura teniu la paraula.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Els cilindres de plàstic ben dits es denominen els fitons de vèrtex H75, han estat concebuts bàsicament per separar els carrils de dos sentits de circulació. La col·locació d'aquests fitons en la nostra xarxa de carreteres, sobretot, en el que representa l'amplada total de les vies es fa del tot necessari per separar d'una manera provisional o definitiva els sentits de circulació, ja que la seva amplada total no supera els 20 centímetres igual que una ratlla contínua. La qual cosa permet un aprofitament dels carrils molt més

elevat garantint sempre la màxima seguretat, ja que aquests fitons fan efecte barrera entre carrils i així també ajuden a reduir la velocitat.

Les aplicacions de manera provisional de la col·locació d'aquests fitons, bàsicament, la trobem, sobretot, en les obres públiques que afecten a la xarxa viària que es caracteritzen pel seu color groc, que tothom associa pel fet que estan col·locats provisionalment mentre duren les obres.

Tanmateix, podem trobar fitons d'aquest color, per exemple, en el tram comprès entre la rotonda de la Catsa i la rotonda d'Aixovall, per separar els sentits de circulació fins que no estigui acabada la reversibilitat i el carril prioritari multiús en aquest tram.

Quant a les aplicacions que es poden considerar definitives, i en aquest sentit que el M. I. Govern ha adaptat de color verd, la seva aplicació, també, és la separació de carrils en els dos sentits de la circulació. Per exemple, el tram de carretera general número 1 de la frontera hispano-andorrana fins el Punt de Trobada. Però també es poden trobar d'altres aplicacions en la seva col·locació que compleixen altres funcions. Un exemple que ens ha donat molt bon resultat és en el tram de la carretera general número 2, a l'alçada de l'Edifici Administratiu de l'Obac, on s'ha prohibit amb la seva col·locació, l'estacionament en aquesta zona, guanyant seguretat i fluïdesa en el trànsit.

Tanmateix, una altra prestació que ens ofereix la col·locació d'aquests fitons, és la visualització de les il·letes o interseccions de les carreteres que només estan senyalitzades amb pintura, ja que quan neva la pintura desapareix i no queda delimitada la zona de la il·leta o de la intersecció. D'aquesta manera s'influeix molt directament en la seguretat dels usuaris de la carretera. Els criteris que es fan servir a l'hora de decidir la implantació dels mateixos és per tenir un control molt més eficaç de la circulació i per reforçar la senyalització horitzontal davant la incivilitat d'alguns conductors en la invasió de carrils i girs a l'esquerra per sobre d'una ratlla contínua, els fitons continuen fent efecte barrera.

La seva finalitat és afavorir el màxim la seguretat del trànsit en la xarxa viària. Darrera la seva implantació no hi ha cap més tipus de criteri, sinó la intenció que la circulació sigui molt més segura i fluïda en les zones més complicades de la xarxa viària del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Font teniu el vostre torn de rèplica.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per la seva exposició. Si bé que entenem que la realització d'algunes obres necessiten efectivament ocupar una part de la carretera general, també pensem que quan es disposen aquests fitons, si vol... al llarg de la carretera, s'hauria de fer d'una manera molt més acurada per tal de no provocar en alguns casos situacions problemàtiques. I aquí li puc citar un exemple molt concret a l'alçada del Tarter en què el carril del gir a l'esquerra es van disposar aquests cilindres, de tal manera que els cotxes que agafaven el carril per girar a l'esquerra, paraven al mig de la carretera i era el mateix carril que ocupava el carril de baixada, de fet. Això bé, pels que tenim el costum d'utilitzar de manera diària aquest tram de carretera, ja no s'havíem massa quin carril era el correcte i el que havíem d'agafar. Imagini's què podia representar això pels turistes, que a demés desconeixen la carretera, no?

Llavors, jo aquí voldria tornar-li a repreguntar, a veure, si realment una vegada instal·lats aquests fitons, si el Govern controla la manera en què queda la instal·lació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com que en el meu exposat ha quedat bastant matisat que s'utilitzen dos tipus de fitons: uns són els de color groc, que són els quins marcarien una direcció provisional mentre dura una certa obra, i uns altres serien els de color verd, que serien els definitius que trobem en varis punts de la nostra xarxa viària. Com bé he citat, el tros continu que hi ha entre la carretera hispano-andorrana i el Punt de Trobada, que allí sí que fa efecte barrera en tot aquell tros i que són de color verd; a la zona d'aparcament d'aquí de la zona de l'Edifici de l'Obac; en alguns girs que de manera incontrolable els conductors giraven a l'esquerra i passaven per sobre les ratlles contínues, amb aquests fitons aquest problema s'ha solucionat, i se segueix l'ordre de circulació. I a la zona del Tarter que vostè m'està dient, doncs, a la zona del Tarter, doncs, sí que potser hi va haver... tot i que qualsevol fitó que es

col·loqui a dins de la xarxa viària està... és a dir, és Govern que l'autoritza, i després l'empresa l'ha de col·locar de la manera que el Govern l'ha autoritzat. Però en aquella zona veig que fa un parell de dies que els han tornat a treure perquè crec que sí que hi havia un problema de mala col·locació d'aquells fitons en aquella zona. I suposo que si es tornen a recol·locar, es col·locaran d'una manera diferent perquè sí que crea un problema de circulació i una mica de confusió de carril quan sorties de Ransol i Canillo i t'havies d'incorporar a la carretera general, això creava un problema difícil. Suposo que Ordenament Territorial i Mobilitat s'han donat compte que l'empresa ho havia col·locat malament. Els hi ha fet treure i si els tornen a col·locar, el Govern controlarà que els col·loquin bé. Sí que és veritat que en aquell tram hi havia un problema de mala col·locació dels fitons.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sra. Lurdes Font per repreguntes.

La Sra. Lurdes Font:

No, era només per exposar aquest fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Ens ha parlat de dos colors diferents de fitons, però no ens ha precisat els altres dos colors que jo he observat que hi ha a la via pública. Són també fitons oficials i reconeguts pel Govern i quines missions tenen? Perquè si no m'enganya la vista, tinc dificultats a definir els colors a vegades, però n'he vist de blancs i n'he vist de taronges.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, els quins he dit, possiblement a aquesta zona de Ransol n'hi havia de diferents colors, és veritat. Vull

dir que potser n'hi havia algun de blanc i taronja. Potser és l'empresa que els va reaprofitar per no haver de reinvertir amb colors nous, i per això Govern els hi ha fet treure perquè realment s'han de posar dels colors que marca Govern: grocs si són provisionals per una obra i verds si són definitius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

A la resposta a la pregunta el ministre, doncs, bé, ens ha dit una sèrie de temes, però en la dúplica m'ha creat un cert dubte o intranquil·litat, perquè sembla ser, -ho hem sentit de les seves paraules-, que hi van empreses que suposo que paga Govern i col·loquen aquests fitons, i Govern després mira si estan malament. És que no és Govern que dona les instruccions de quants, d'on i de quin color s'han de col·locar?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern, com bé he contestat en la mateixa línia, li contestaré a vostè com li he contestat al Sr. Carles... Jordi, perdó. Doncs, evidentment que el Govern dona unes directrius, però l'empresa també no pot complir les directrius que dona el Govern, i finalment el Govern les ha de tornar a fer complir, i precisament, aquí en aquesta zona, suposo que l'empresa aquesta no va complir les ordres que li va donar el Govern, i els hi ha fet tornar a treure, perquè els col·loqui realment com el Govern li va marcar amb les línies i amb els colors que els hi havia marcat.

Vostè sap que les empreses també de vegades fan el que els hi sembla, i s'han de refer, perquè ho facin ben fet com Govern vol que es faci.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Rodríguez havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Com que estem parlant de colors, afegiré que també n'he vist de blaus i de vermells.

(Se sent riure)

A veure, Sr. ministre o algú altre, el que vulgui contestar per part del Govern, la segona part de la pregunta de la consellera, és a dir quin control té el Govern sobre l'ús dels referits cilindres? El meu company Carles Blasi també s'hi acaba de referir. Jo també li citaré un exemple concret, i després posaré la repregunta. És a l'avinguda Copríncep Francés d'Encamp, que malgrat ser una via urbana és una via de control del Govern. Fa dos dies al matí, abans d'ahir, hi havia barrejats fitons de tres colors, n'hi havia de grocs, de verds i de vermells. A mi em sembla que estan col·locats per unes obres que s'estan realitzant en aquella zona, per tant, haurien de ser grocs. La segona pregunta: quin control té el Govern sobre l'ús dels referits cilindres? Jo li volia demanar a veure si em podia precisar més, i si el control que fa el Govern, el fa un cop l'empresa els hi notifica que s'han instal·lat o si ho fa en el mateix moment que s'instal·len o al cap d'una setmana, o com ho fa? Perquè pel que sembla el control es fa, però no és suficientment àgil com perquè es compleixi la normativa que sembla que existeix pel que fa als diferents colors d'utilització per segons el tipus de senyalització o d'ús que se'n vol fer.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Sr. ministre

El Sr. Pere Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a la zona d'Encamp també suposo que deu haver passat una mica el mateix problema que ha passat a la zona de Ransol. Allà s'estan fent unes obres, tots ho han vist. Hi ha una màquina que està obrint una rasa. La carretera és carretera general, és del Govern, les obres suposo que deuen ser del comú. Suposo que aquesta empresa deu haver demanat permís al comú i al Govern per poder actuar allí. Si ho havia de fer ben fet, ho hauria hagut de fer així. Llavors, doncs amb aquesta empresa deu haver passat el mateix, deu haver anat arreplegant fitons de diferents colors... (se sent riure)... i ara Govern haurem de tornar a incidir, doncs, amb el mateix que hem hagut de fer a la cruïlla de Ransol, fer-li canviar els fitons de color i ficar-los de color groc.

Suposo que aquest deu ser el problema, i el control del Govern hi és, perquè a la cruïlla de Ransol Govern ha actuat i se'ls hi farà canviar els fitons de color. I si no els volen ficar de color groc, doncs, que no n'hi fiquin i que facin un altre sistema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia, punt número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2006, relativa a l'establiment de sistemes d'ordenació de dades referents als Tractats internacionals conclosos per Andorra i a la seva execució nominativa.

Fou registrada amb el número 1211 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2006, del 17 d'octubre.

Té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, deixem els fitons, i passem als tractats internacionals...

La Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, de 19 de desembre de 1996, estableix en la seva disposició final primera que el Ministeri de Relacions Exteriors, per tal de facilitar als poders públics i als particulars el degut coneixement de les obligacions internacionals assumides per Andorra, adoptarà les mesures escaients per assegurar-ne, i això cito el que diu la Llei. Són tres coses concretes en aquesta disposició.

La primera: l'establiment de sistemes d'ordenació de dades referents als tractats internacionals conclosos per Andorra i a la seva execució nominativa;

Segon: la resposta a les consultes que formulin les institucions públiques o els particulars sobre les qüestions regulades a la Llei, segons les condicions que reglamentàriament es disposi;

I tercer: la publicació d'una col·lecció de tractats conclosos per Andorra i la seva actualització regular.

Per Edicte publicat al BOPA número 72, de 13 de setembre de 2006, des del Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació s'ha convocat un concurs per al disseny i la impressió del Recull, -diu l'Edicte, hauria de dir col·lecció-, dels tractats i acords internacionals vigents al Principat d'Andorra. La qual cosa ens porta a concloure que s'està donant compliment, deu anys després, al que disposa la disposició final primera més amunt esmentada pel que fa a la mesura de la publicació d'una col·lecció de tractats.

Tanmateix, no ens consta que s'hagi establert cap sistema, al punt número 1, d'ordenació de dades referents als tractats internacionals conclosos per Andorra i a la seva execució nominativa. I tampoc ens consta que s'hagi adoptat cap mesura pel que fa a la resposta a les consultes que formulin institucions públiques i particulars sobre les qüestions regulades a la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, del 19 de desembre de 1996, és a dir fa deu anys.

Per aquest motiu es pregunta al Govern:

El Ministeri de Relacions Exteriors ha establert un sistema d'ordenació de dades referents als tractats internacionals conclosos per Andorra i a la seva execució nominativa, i ha adoptat alguna mesura pel que fa a la resposta a les consultes que es puguin formular des de les institucions públiques o els particulars sobre les qüestions regulades a la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, del 19 de desembre de l'any 1996?

En aquests termes queda formulada la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer per la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, Moltes gràcies Sr. síndic.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació disposa de diferents procediments d'ordenació de dades referents als tractats internacionals conclosos per Andorra i a la seva execució nominativa. En primer lloc, el Ministeri té en funcionament una base de dades informàtica accessible a través de la xarxa interna del Govern per al personal del Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació i del Gabinet Jurídic, amb informació relativa a dades d'adhesió, acceptació o ratificació, entrada en vigor, notifikacions del Principat d'Andorra i publicació de

reserves i declaracions d'altres països; amb un sistema de recerca per temes, naturalesa bilateral o multilateral del tractat, organisme internacional o països concernits. Així mateix tota la documentació relativa a cada tractat està registrada també d'acord amb el sistema de classificació per expedients per l'Arxiu de documentació administrativa de l'Administració General, tant en el format informàtic com en documentació física.

Val a dir, i això ja és conegut de tots, que també els tractats estan tots publicats al BOPA, al Butlletí Oficial de l'Estat d'Andorra, en el qual, doncs, se segueix l'ordenació establerta pel mateix butlletí oficial en la data de publicació d'aquests tractats.

També, a la nova pàgina web del Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació es pot accedir a una bases de dades dels convenis internacionals dels quals Andorra és part, i on es posa, doncs, a disposició del públic informació relativa a les dates d'adhesió, acceptació o ratificació, entrada en vigor, notificacions del Principat d'Andorra, i publicacions de reserves i declaracions d'altres països, així també com un accés directe al text del conveni que va a buscar, doncs, el text directament de les pàgines del BOPA.

Pel que fa a la consulta sobre la Llei de tractats, el Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, tant Andorra com les seves missions a l'estranger, respon a qualsevol consulta referent a les qüestions regulades a la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, que tant les institucions públiques o els particulars hi puguin formular, ja sigui per correspondència escrita, per via telefònica o a través del correu electrònic del Ministeri, accessible mitjançant la pàgina web del Govern.

I finalment, com s'assenyala a la pregunta formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, efectivament ha convocat per Edicte publicat al BOPA número 72, un concurs públic pel disseny i la impressió d'un recull de tractats i acords internacionals vigents al Principat d'Andorra. Aquesta publicació i aquest concurs sorgeix d'un acord que vam prendre a la Comissió d'Exteriors, després, doncs, d'una petició que la Sra. presidenta, doncs, va fer, i que va tenir molt bona rebuda de part de tots els membres de la Comissió, i que vaig trobar molt al punt, perquè realment era necessari en aquest moment, que ja tenim un cos de tractats, doncs, importants vigents a Andorra, doncs, de disposar d'un volum o dos volums, dependrà del que guanyi el concurs, com ens ho proposarà, perquè els advocats i les persones que volen consultar els tractats els tinguin a mà, doncs, sense haver d'utilitzar la xarxa per poder-los veure o el BOPA.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Ferrer pel seu torn de rèplica.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament el Sr. ministre va recollir una petició des de la pròpia Comissió d'Exteriors que se li va fer perquè es publicuessin tots els tractats que són vigents a Andorra, els que ha ratificat Andorra. A mi, l'únic, i és el motiu d'aquesta pregunta que hem fet avui, és que agraeixo la voluntat del ministre. Jo no vull dir això, però que han passat deu anys des que va entrar en vigor aquesta Llei i la petició que se li feia des de la Comissió d'Exteriors, no és que sigui un caprici ni que la Comissió ho hagi de veure bé. Senzillament és en compliment de la Llei, i és la Llei que hi ha que ho mana.

I la preocupació, i sobretot aquí, sí la del nostre grup parlamentari és recordar que un tractat internacional s'incorpori directament a l'ordenament jurídic intern del nostre país, és a dir que entra a formar part del nostre paquet de lleis, però en un rang superior a la llei, al punt, -i això ho sabem tots-, que si un tractat internacional contradigués la nostra Constitució i Andorra l'hagués ratificat aquest tractat, ens hauríem de replantejar la reforma constitucional, no la reforma del tractat, sinó la reforma de la nostra Constitució.

Per tant, donar a conèixer al conjunt de la ciutadania el contingut d'aquests tractats, l'abast i, sobretot, doncs, a la gent que l'hagi d'utilitzar, els pràctics del dret, el poder judicial, a tothom, donar a conèixer el contingut, l'existència d'aquests tractats, el seu contingut i l'abast; jo crec que és alguna cosa que ens ha de preocupar absolutament a tots per una qüestió ja de seguretat jurídica. I d'aquí bé la necessitat que es faci aquesta publicació.

L'altra qüestió que també es planteja aquí, de moment veurem aquesta publicació, col·lecció que ha de ser oficial, entenc jo, amb les traduccions oficials, i perquè no ha de permetre cap tipus de dubte a la gent que l'hagi d'utilitzar, i el que vulgui consultar-ho, doncs, ha de ser una col·lecció oficial, -entenem. Però, lligat a això, l'establiment d'aquest sistema d'ordenació de dades referent a aquests tractats internacionals, doncs, està molt bé que el Ministeri o per intranet es tinguin els elements suficients informàtics dintre del propi Ministeri per poder fer qualsevol tipus de recerca en una matèria concreta, doncs, està molt bé. Està bé que a la web es

puguin consultar els tractats, però jo crec que aquesta feina potser de... aquesta informació més treballada que pot existir a intranet, d'alguna manera s'hauria de facilitar a aquests registres uns índexs, perquè tothom tingui aquesta facilitat de poder-hi accedir.

I finalment, només dir que la pròpia Llei estableix que pel que fa a la resposta de les consultes que formulin les institucions públiques o els particulars sobre les qüestions regulades en aquesta Llei, diu que s'han d'establir reglamentàriament. Vull dir que està molt bé, ens ho ha dit el Sr. ministre, que si algú s'adreça al Ministeri per escrit, se li contesta sobre un tema en matèria de tractats, però per la seguretat jurídica pròpia de tots i que tothom sàpiga que pot accedir a aquesta informació, doncs, no estaria de més, com diu la Llei de fa deu anys, establir un reglament, en quines condicions i què s'ha de fer per poder accedir a aquest tipus d'informació. Ja no parlo de les institucions públiques, perquè tothom sap que tenen recursos, les institucions públiques tenen recursos suficients com per poder-hi accedir, però sí que un particular concret, si hi vol accedir, o es busca la vida difícilment i buscant un advocat i pagant... li costarà més de poder-hi accedir perquè no tindrà un reglament, un text o alguna cosa que li digui com ho ha de fer. Vull dir que després d'un reglament es pugui entrar a la pàgina de tràmits, per dir alguna cosa, com s'hi ha acostumat moltíssima gent, per facilitar la vida a l'administrat de dir, doncs, sobre aquesta matèria que hi ha amb tractats internacionals, doncs, que m'ho diguin des del Ministeri, no? Sobretot perquè hi ha tractats en matèria de drets humans que afecten directament a la ciutadania i que el ciutadà té dret a accedir-hi i que són útils, i el dia que Andorra... ja acabo... el dia que Andorra també subscriuim tractats internacionals que afecten més al dret privat, doncs, si és té el sistema muntat serà molt més fàcil per a tothom de poder-hi accedir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, el primer punt, pel que fa a la publicació de la col·lecció, és cert que el títol que surt a la Llei és col·lecció, i hauria de ser col·lecció de tractats. M'asseguraré que així sigui. Doncs, pel que fa a la

publicació de la col·lecció estem totalment d'acord. Em sembla que és una qüestió important en compliment de la Llei. Ara ja hi ha un volum després, doncs, de tretze anys de vida internacional important de tractats per poder fer un volum o dos volums de consulta important, que a més seran actualitzats amb les addendes successives. Per tant estem plenament d'acord.

Pel que fa a l'accés als diferents... a l'ordenació o als diferents tractats internacionals que Andorra a subscrit, jo penso que el que s'haurà de fer, doncs, a la pàgina web que ja hi surten tots i que estan tots publicats i que tothom els pot consultar, a més amb les dates de publicació, les reserves, etc., i les declaracions, potser sí que podríem mirar de millorar i d'afegir alguns elements per la consulta, de buscar doncs, diferents noms o llocs que puguin sortir dins dels tractats perquè la gent pugui tenir una consulta molt més fàcil a nivell temàtic. Això sí que es podria fer i no tinc cap inconvenient per tirar-ho endavant sempre i quan, evidentment, es pugui fer d'una manera, doncs, fàcil per la consulta.

I pel que fa al tercer punt, és una idea, la veritat interessant, aquesta de poder-ho fer, potser en pàgines de tràmits, que hi poguéssim haver algun formulari, doncs, que la gent poguéssim accedir a la informació. Però és clar, la Llei ens diu que la informació i les consultes que s'haurien de fer són sobre les qüestions regulades en la present Llei. Potser aquí podríem fer-ho una mica més ampli, fins i tot, i ja parlar directament dels tractats i que la gent poguéssim fer consultes sobre els diferents tractats. Però és clar, són textos normatius, són textos que són publicats i seran publicats, -també responen una mica al que ha dit la Sra. presidenta de la Comissió d'Exteriors-, són textos publicats que seguiran el text oficial que el Consell General va aprovar en aquesta Sala, i per tant que estan publicats al BOPA, i ells mateixos, doncs, ja en parlen. Però és cert que a vegades, doncs, per les persones en qüestions, doncs, que toquen directament el dret civil de cara al futur, o que poden tocar els drets humans, en el cas que les persones vulguin adreçar-se, doncs, directament, com tenen la possibilitat d'acord amb certs acords internacionals al Consell d'Europa o etc., doncs, que poguessin entendre millor alguns tractats potser es podrien facilitar, fins i tot, alguns estudis sobre els diferents tractats. És una qüestió que estaria molt disposat a parlar-ne a la Comissió d'Exteriors, si així ho desitgen, per mirar, doncs, de donar el màxim compliment i de la manera més àmplia a aquesta disposició de la Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Només si el Sr. ministre ens podria dir, per favor, quan preveu que podrà estar feta i publicada aquesta col·lecció de tractats?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

La informació que tinc és que ja hi ha hagut, doncs, la presentació de les diferents candidatures de les empreses que farien aquesta publicació. Caldrà, doncs, que se segueixi el procés habitual de selecció d'una d'aquestes empreses, i normalment jo penso que en l'espai de dos o tres mesos hauria d'estar publicada aquesta col·lecció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Ja, només això, i pel que respecta a la resposta a les consultes que formulin les institucions públiques o els particulars en relació a aquesta pròpia Llei de tractats, la Llei mateixa diu que les condicions s'han d'establir reglamentàriament. Vostè quan preveu o creu que es pot fer públic aquest reglament, tal com disposa la Llei de l'any 96?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, preferiria, com que es refereix a una reglamentació de la consulta sobre la mateixa Llei, m'agradaria abans, consultar-ho amb la Comissió d'Exteriors, també, per veure una mica de quina manera podríem fer una aplicació d'aquest punt. El veig una mica interpretable, és a dir m'agradaria fer-

ho d'una manera àmplia, i potser el que podríem fer i si així ho volen, i jo podria demanar una compareixença a la Comissió d'Exteriors, exposar aquesta qüestió, i després prendre les mesures escaients a nivell jurídic per poder tenir un reglament, que en aquest cas, vista la disposició, pot ser molt ràpid, perquè realment no crec que necessiti un reglament massa llarg, sinó més aviat bastant senzill.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

És a dir que prenc la paraula del Sr. ministre i en tornarem a parlar en Comissió, i si convé ja en tornarem a parlar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Continuarem amb l'ordre del dia previst. Punt número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2006, relativa al risc d'inundabilitat derivat de la construcció del Pont de París.

Fou registrada amb el número 1212 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2006, del 17 d'octubre.

Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 26 de setembre del 2005, i en resposta a una pregunta que vaig formular en relació a les obres de construcció del Pont de París, el ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial ens va assegurar que la capacitat hidràulica d'aquest pont seria la suficient per absorbir una "revinguda probable corresponent a un període de retorn de cent anys".

En començar les obres de construcció de la llosa sota el pont, el Govern va trametre'n el projecte al Comú d'Andorra la Vella, però entre la documentació

lliurada no hi figurava l'estudi hidrològic i hidràulic. Estudi que el Comú va sol·licitar prop del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial, sense obtenir cap resposta a les seves reiterades demandes.

Per aquest motiu, i preocupat per la situació, el Comú va encarregar la realització d'un estudi hidrològic i hidràulic del riu Valira a l'entorn del Pont de París. De les conclusions d'aquest estudi en destaca la següent i cito:

Els resultats obtinguts mostren que per a cabals d'avinguda iguals o superiors al d'un període de retorn de 50 anys (és a dir un cabal de 370,74 m³/s), la capacitat hidràulica del Pont de París és insuficient.

Vist que aquests resultats revelen una situació que ens origina una certa preocupació que compartim, no tan sols amb el Comú d'Andorra la Vella, sinó també amb la presidenta del Grup Parlamentari Liberal.

Atès que el Comú d'Andorra la Vella, amb data 10 de maig de 2006, va trametre al Govern un exemplar d'aquest estudi i sense que fins a la data d'avui s'hagi manifestat al respecte, es pregunta:

Quines han estat les accions empreses pel Govern a partir de la recepció de l'estudi tramès pel Comú?

Quines actuacions pensa dur a terme el Govern per tal de reduir el risc d'inundacions derivat de la construcció del Pont de París?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, per contestar a les seves preguntes, seré ràpid.

És a dir, quines accions han estat empreses pel Govern? La contesta és cap.

Quines actuacions pensa dur a terme el Govern? La contesta és cap.

Crec que he contestat a les seves preguntes.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Carles Blasi té el seu torn de rèplica.

El Sr. Carles Blasi:

Intentaré no donar una resposta a l'alçada de la seva, Sr. ministre.

Em sembla que és vostè, o en tot cas, com el seu Govern, que comparteixen és col·legiat, uns irresponsables, si no han fet res.

És a dir, em sembla que se'ls hi va trametre un estudi que revela una situació preocupant, que vostès no han sabut justificar-ho, o tenen un estudi que no han volgut ensenyar o entregar al Comú d'Andorra la Vella, o contrastar-lo. I no fan res.

Vostè, tots recordaran que l'any 82 van venir uns aiguats força devastadors. Que va tenir... doncs, tots coneixem el cas d'algun pont que va patir força. En l'informe... si vostè recorda aquests aiguats del 82, en l'informe que els hi ha tramès el Comú diu: "Cal destacar també que és la infraestructura, el Pont de París, que mostra un pitjor comportament hidràulic de les construïdes fins a la data, ja que a la resta de ponts l'aigua no es desborda fins assolir-se cabals de períodes de recurrència superiors.". Estem parlant, perquè ens entenguem, que l'aiguat del 82 es considera de recurrència de cent anys, i a l'estudi que se'ls hi ha tramès diu que ni de lluny això. Aquest pont, a més a més, té en el cas d'un aiguat que portés una quantitat d'aigua que no arribés a passar per sota el pont, li recordaré que hi ha uns tirants que suporten l'estructura del pont, que poden provocar un efecte barratge, que estem al centre urbà en una zona molt poblada amb moltes infraestructures.

I la veritat, si vostès davant d'aquesta possibilitat d'analitzar, d'estudiar aquest estudi que els hi ha tramès el Comú, les accions que han emprès són cap, senyors vostès són uns irresponsables! I penso que haurien de marxar ara mateix. No haurien d'esperar demà a plegar, ja podrien marxar ara mateix.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, crec que això d'irresponsable potser li contestaré més endavant, però bé, crec que vostè va totalment equivocat i li donaré les màximes explicacions.

Primer, el que voldria saber és si realment parlem del mateix. És d'aquest informe que parla vostè? És aquest l'informe que estem parlant del Comú d'Andorra, perquè a vegades hi poden haver confusions d'informes. Llavors li explicaré una miqueta en funció del que vostè acaba de dir.

L'informe lliurat pel Comú d'Andorra al Govern amb data 10 de maig del 2006, que afirma que la capacitat hidràulica del Pont de París és insuficient perquè no desguaga cabal superior a 370 m³/s, corresponent a un període de retorn de cinquanta anys o superior.

Llavors no s'ha pres cap mesura després de la recepció de l'estudi lliurat pel Comú d'Andorra la Vella, i no s'ha pres cap mesura perquè no cal. Tal com esmenteu en la introducció de la vostra pregunta, el dia 26 de setembre del 2005, el ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial, Sr. Manel Pons, afirmà ja en aquesta Cambra en resposta a una pregunta seva, formulada sobre les obres de construcció del Pont de París, que la capacitat hidràulica d'aquest Pont seria suficient per absorbir la màxima revinguda probable en un període de retorn de cent anys. És a dir, això és superior al que vostè diu que és insuficient.

Com ja sabeu, les regles de l'art de l'enginyeria indiquen que els ponts han de dimensionar-se perquè passi per sota la màxima revinguda probable en un període de retorn de cent anys, anomenada avinguda centenal. Aquest cabal d'aigua ha de ser avaluat per mètodes estadístics. El Govern adjudicà en data 25 d'agost del 99, a l'agrupació d'empreses Alp Georisque Hidrolac i Ecotecnic, l'estudi de risc d'inundació a la xarxa fluvial d'Andorra, anàlisi i proposta de mesures preventives. Aquest estudi ha calculat per als principals rius d'Andorra els cabals d'aigua que corresponen a les revingudes centenals, a l'excepció que ens ocupa del riu Gran Valira, el cabal de la revinguda centenal és de 513 m³/s.

El Govern, encarregà a l'empresa Ambiotec en col·laboració amb l'enginyer de camins, canals i ports, el Sr. Emilià Barrachero, especialitzat en hidrologia i hidràulica, un informe sobre la capacitat hidràulica del Pont de París. L'informe que va lliurar al novembre del 2004 conclou: "la capacitat hidràulica del tram estudiat abans de construir el nou Pont de París no era suficient per permetre el pas de la revinguda centenal sense que es produïssin desbordaments dels murs de canalització existents."

El Pont de París no és, doncs, el responsable d'aquesta manca de capacitat. Ara, la construcció dels murs de canalització i d'una solera de formigó que ocupi la llera del riu sota el pont, amb una longitud aigües amunt i aigües avall del Pont suficient i adequadament dimensionada resolent aquesta manca de capacitat. En aquestes condicions, la revinguda centenal de 513 m³/s no desborda els murs de canalització existents, i passa per sota del tauler del Pont de París. I vull recalcar que és una quantitat molt superior als 370 m³/s, mesurats pel Comú d'Andorra.

Recordem que la solera de formigó ha estat construïda en la forma assenyalada a l'informe esmentat. Per tant, podem afirmar que la construcció d'aquesta solera no només permet desguassar sota el Pont de París la revinguda centenal, sinó que a més millora la seguretat dels carrers i edificis de l'entorn respecte a la situació anterior a la construcció del Pont de París.

Crec que aquesta explicació demostra que el Govern no és irresponsable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem al torn de les repreguntes.

Sr. Carles Blasi per repreguntes.

El Sr. Carles Blasi:

Sr. síndic, jo el que voldria fer, no és una repregunta sinó una rèplica, vist que abans no m'ha contestat la pregunta.

El Sr. síndic general:

Malauradament ha contestat la pregunta encara que no sigui del seu grat. No puc donar-li sinó que per repreguntes.

El Sr. Carles Blasi:

Perdó Sr. síndic, però no ha contestat la meua pregunta, ha dit que no havien fet res, com a mínim s'han llegit l'estudi i l'han contrastat amb l'estudi que tenia el Govern, i han cregut que no calia fer res, és això que m'havia de contestar.

El Sr. síndic general:

Entenem, doncs... deixem-ho a mitges i faci la repregunta una mica més llarga.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el primer que li he de dir és el que li acabo de dir al Sr. síndic, jo no sé perquè no m'ha contestat la pregunta quan li corresponia. És a dir el que esperàvem, justament, jo el que li estic dient és que tenim una preocupació, perquè coneixem un estudi que diu unes coses i vostès en tenen un altre que no sabem el què diu. Llavors la seva feina era analitzar aquest estudi i contrastar-lo. I que és el que després m'ha contestat que han fet.

Bé, doncs, aquí ja em contesta a la primera pregunta. Com que desconeixem... vostè ara ens ha donat en l'explicació, ens diu que jo dic que hi ha unes quantitats o el Comú d'Andorra, és que jo no ho dic, ni el Comú d'Andorra diu res. El Comú d'Andorra ha confiat la redacció d'un estudi a un enginyer o a una empresa, vostès a Govern a una altra, i arriben a resultats diferents. Doncs, com que el Comú només coneix l'estudi que ha encomanat ell i mostra una situació preocupant, doncs, és lògic que vulguem saber si ens hem de continuar preocupant o no cal.

Llavors jo penso que després de contestar a la primera pregunta penso que les actuacions a dur a terme pel Govern, penso jo, o el que hauria fet jo, és doncs, posar-me en contacte amb el Comú d'Andorra, facilitar-li l'estudi que té el Govern i contrastar els mètodes, els càlculs, on els uns arriben a una conclusió i els altres a una altra. Perquè és clar, si ens quedem només amb un estudi, la situació serà força preocupant.

En tot cas, en part sí que em dona raó i que l'estudi del Govern coincideix amb l'estudi que ha encomanat el comú, és que ja la canalització anterior a la construcció del pont no podia absorbir la revinguda centenal del 513 m³/s.

La repregunta Sr. síndic, pensa el Govern emprendre alguna acció prop del Comú d'Andorra, posar-se en contacte, facilitar-li els estudis perquè el Comú d'Andorra es tranquil·litzi i la població que viu a la zona tingui la seguretat que l'obra no està tan mal feta com sembla?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva comprensió també.
Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, bé, jo la segona part li he contestat d'una forma més extensa, perquè vostè, és clar, ens ha tractat d'irresponsables, i jo considero que no som irresponsables. Que el Comú d'Andorra estigui molt preocupat per aquest tema, bé, em sembla bé. Però jo li diré que potser va equivocat, perquè si el Comú d'Andorra hagués fet les gestions necessàries prop dels serveis del Govern, segurament hagués estat sobradament tranquil·litzat.

El que jo li puc indicar i sobretot vull insistir sobre aquest punt, que l'informe encarregat pel Govern ha estat redactat i signat, li recordo, pel Sr. Emilià Borrachero, que és enginyer de camins, canals i ports, i té una titulació que li dona atribucions per

dur a terme estudis hidrològics de rius, i a més és especialista en estudis hidrològics i hidràulics, i gaudeix d'experiència àmplia i contrastada.

Això vull dir, a nivell nostre, ens estranya una mica l'informe de Govern, perquè primerament constatem que no està n'hi firmat... l'informe del comú, vull dir... perdó... no està ni firmat, i a més a més sembla ser que potser les persones que l'han fet no sabem si realment tenen les titulacions escaients, perquè sembla ser que no corresponen ben bé.

El Sr. síndic general:

Sí, hauríem d'anar...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic li demano que respecti el Reglament i a més a més, us dic formalment que si el ministre Puigdemall ha de continuar en aquest to, el nostre grup es retirarà. No venim aquí a fer carnaval!

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu, li agrairia que també respecti el Reglament, l'article 15 diu molt clar que el síndic l'interpreta, cosa que farà en tot moment.

I lamento que no sigui del seu grat o del grat de les persones que estan aquí. L'únic que demanaré al Sr. ministre és que s'assenti al seu temps, el qual malauradament passa molt de pressa, i s'està exhaust.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Doncs, dir que el tècnic que ha realitzat aquest estudi sembla ser que té una titulació més d'agrònom, i que la titulació no li dona les atribucions per dur aquest tipus d'estudis.

He dit Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Estaríem al torn de repreguntes encara.

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Jo ja li he dit al ministre que jo no sóc enginyer ni tècnic en aquestes qüestions ni n'hauríem de discutir. Penso que s'han de posar en contacte el Govern i el comú amb les persones que tècnicament puguin parlar dels estudis. Jo penso que és el que

s'hauria de fer. En tot cas, com que vostè diu que el comú no s'ha posat en contacte amb vostès, m'està dient... li pregunto, el Govern no ha rebut aquesta carta que va adreçar al ministre d'Ordenament Territorial reclamant l'informe aquest d'Ambiotec, que vostè m'ha dit?

I una segona repregunta, no ha rebut el Sr. cap de Govern aquesta carta, firmada pel cònsol d'Andorra la Vella on se li exposa les conclusions d'aquest informe, carta del 10 de maig, en què espera, doncs, com diu que demanen que el Govern treballi de forma immediata per trobar les solucions tècniques, etc., per garantir la seguretat de la població de la vall? No ha rebut el Govern aquestes dos cartes?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, el Govern ha rebut aquestes cartes, però també li puc dir que els serveis del Govern estan a la disposició del Comú d'Andorra per tractar aquest tema i facilitar la màxima informació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Després de rebre aquestes cartes, algun servei, algun tècnic, algun càrrec de l'Administració s'ha posat en contacte amb el Comú per parlar de la qüestió?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No ho sé, exactament, això que es posin en contacte. Però vull dir que el Govern, li puc assegurar i el ministre d'Ordenament Territorial està totalment a la disposició del Comú d'Andorra per tractar aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Pot assegurar-me el Govern que es posaran en contacte amb el Comú d'Andorra la Vella properament per resoldre la qüestió?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, comunicaré la informació al meu col·lega perquè es faci el necessari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, troba normal que entre institucions d'Andorra es procedeixi d'aquesta manera, que una carta d'un cònsol representant d'un comú, no mereixi ni un acús de rebut? Perquè trobo que és realment, -ja no parlo de les formes-, és que potser sí que haurem de venir com a l'edat mitjana!

El Sr. síndic general:

Entendre'm, doncs, que la repregunta va centrada amb el tema original. Si vol contestar el Govern.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És per al·lusions directes.

Les relacions amb el Comú d'Andorra i el Govern d'Andorra, no passen pels seus millors moments. Hi ha reunions permanents de diàleg però no arribem... hi ha molts temes pendents, i jo intento de trobar punts d'intersecció per anar resolent temes d'interès nacional superior, però de vegades tenim unes

visions molt contradictòries, i el diàleg està obert, però s'ha de fer un esforç de cada banda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A mi si el Govern em pogués contestar si considera que el problema que pot representar el cabal del riu en una zona concreta per un pont que s'acaba de construir, és un problema tan difícil de parlar-ne amb una institució pública com és un comú, com perquè passi al final de la llista o que no es posi a sobre de la taula? És que de veritat que no ho entenc. Si em pot contestar això, si us plau?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, per tranquil·litzar-vos i tranquil·litzar a tots, jo personalment convocaré una reunió amb el Sr. cònsol d'Andorra la Vella i el Sr. ministre d'Ordenament Territorial per parlar d'aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern per la seva resposta.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia establert amb la pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2006, relativa al personal adscrit a la ITV.

Fou registrada amb el número 1213.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió del Consell General del 27 d'octubre de l'any passat, el nostre grup parlamentari ja es va interessar per l'externalització del servei de la ITV. En aquell moment només vam plantejar la nostra opinió política en el sentit que no veiem la necessitat ni l'oportunitat de privatitzar aquest servei.

Un any després ens adonem, -i ja imprès en el Butlletí, que potser, avui dic-, un any després ens adonem que teníem raó en expressar el nostre neguit pel que fa a la política liberal d'anar privatitzant serveis que entenem han de romandre públics.

Aquests darrers dies ha saltat a la palestra pública el problema de la situació laboral de les persones, funcionàries, que han vingut prestant els seus serveis a la Inspecció Tècnica de Vehicles per compte de l'Administració.

Resulta ara que el Govern, en aplicació de l'article 51 de la Llei de la funció pública, i sota el paraigües d'un Pla de reestructuració, bandeja el personal de l'Administració obligant-lo en síntesi, bé a passar a dependre de la concessionària, és a dir del sector privat i, per tant, sotmès a la normativa general sobre el contracte de treball, o bé romandre en excedència sense reserva de plaça o senzillament optar per la renúncia. Però en tot cas, està clar que si volen continuar treballant i no quedar-se sense feina amb els consegüents ingressos per subvenir a les seves necessitats, no els queda més remei que incorporar-se al sector privat com a personal de la concessionària.

Però allò que és pitjor, el Govern, quan s'adreça per carta al personal afectat de la ITV, té la gosadia de manifestar que tot això ho fa *amb la finalitat de donar compliment a la clàusula de garantia d'estabilitat laboral prevista al plec de bases del concurs d'adjudicació* donant l'aparença que realment li preocupa el futur laboral dels funcionaris que hi ha adscrits.

En aquestes condicions, es demana al Govern,

Quina és la clàusula de garantia d'estabilitat laboral prevista al plec de bases del concurs d'adjudicació mitjançant concessió administrativa de la ITV, de data 31 de maig de 2006, que preveu la transferència del personal adscrit anteriorment a la ITV a l'empresa concessionària?

Quin és el pla de Reestructuració aprovat pel Govern en la sessió del 26 de juliol de 2006?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Economia, teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en el Plec de bases del concurs hi ha les previsions necessàries perquè la concessionària respecti totes les garanties laborals dels treballadors, funcionaris i agents de l'Administració adscrits a la ITV, que no se ceneixen en la mencionada transferència del personal de la concessionària, sinó que comprenen quatre opcions diferents d'acord amb el que disposa l'article 51 de la mateixa Llei, que és l'article que esdevé d'aplicació, perquè fa referència als plans de reestructuració que el Govern ha d'aprovar en cas de canvi de titularitat del servei.

Aquestes previsions sobre les garanties laborals estan recollides en els plec de bases dels concursos de concessió, i concretament en els articles següents: en l'article 11.2.4 del plec K, que obliga el licitador a presentar el pla de formació del personal i l'organigrama diferenciat, detallat i justificat de l'estructura a nivell de recursos humans que es proposa, sempre tenint en compte el disposat per l'article 51 i concordant de la Llei de la funció pública pels plans de reestructuració pels canvis de titularitat del servei, i l'obligació d'incorporació a l'empresa que s'encarrega de la prestació del servei, del personal que ho desitgi en els termes establerts per l'esmentat article 51 de la mateixa Llei.

Per al degut compliment d'aquesta obligació, el licitador ha de presentar diferents organigrames de recursos humans detallant la solució que es proposa per als diferents supòsits o situacions que poden donar segons el nombre de treballadors actuals de la ITV que optin per incorporar-se a l'entitat concessionària.

També a l'article 4 del plec C que es refereix concretament als recursos humans. Aquest article indica que als efectes que disposa l'article 51 de la mateixa Llei i la consegüent obligació d'incorporació a l'empresa del personal que ho desitgi, s'adjunta al plec, en aquest cas a l'annex 2, una relació de tot el personal de la ITV, al moment d'efectuar-se el concurs, comprenent el personal funcionari i el personal contractual i eventual, amb identificació del nom, edat, classificació, etc.

A la pràctica, el que ha succeït és que tots els treballadors adscrits a la ITV han demanat excedència. Aquesta excedència s'acceptarà, perquè així ho preveu aquesta Llei, sense reserva de plaça

mantenint-se en tot cas els drets econòmics i els triennis que continuaran corrent a favor dels treballadors. També val a dir que aquesta excedència té una durada màxima de tres anys, no obstant, els treballadors poden demanar el seu reingrés a l'Administració a partir del moment que hagin estat declarats en situació d'excedència. L'interessat ha de sol·licitar a la Secretaria d'Estat de la Funció Pública el seu reingrés com a funcionari, i aquesta valorar els llocs de treballs disponibles, de forma que els drets dels treballadors queden íntegrament garantits en tots els casos.

Pel que fa a la segona pregunta sobre el pla de reestructuració, només dir que va ser aprovat en aquest cas com vostè ha dit el 27 de juliol del 2006, i deixant escollir als treballadors entre les quatre opcions diferents d'acord amb el que disposa la mateixa Llei de la funció pública de l'article 51, i amb l'obligació per part de l'empresa que s'encarregarà de la prestació dels serveis d'incorporar tots els treballadors que ho desitgin.

En aquest cas les diferents opcions són per incorporar-se a la concessió i donar per finalitzada per renúncia la seva relació com a empleat de l'Administració general; l'altra per incorporar-se a la concessionària i sol·licitar ser declarat en excedència sense reserva de plaça per incorporar-se a la concessionària i donar per finalitzat per renúncia la seva relació com a empleat de l'Administració general; i també per no incorporar-se a l'entitat i sol·licitar ser declarat en excedència sense reserva de plaça.

Doncs, en aquest cas, tots podran reingressar si ells volen i ho desitgen a l'Administració general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. de Haro té el seu torn de rèplica.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Em quedaré amb l'últim que ha dit el Sr. ministre, i li prenc la paraula que "tots, si ho desitgen podran tornar a l'Administració per ser funcionaris".

Miri aquesta pregunta no es que vingui motivada, és la preocupació que aquest grup parlamentari sempre ha demostrat. I el que passa, com he dit en alguna ocasió, el diccionari que utilitzen vostès i el que tenim nosaltres no deu ser el mateix. Perquè és clar, quan parlem d'un pla, -i em remeteu a aquest famós article 51 que sembla que l'han descobert ara, no

s'havia aplicat mai aquest article 51 de la Llei de la funció pública-, si un pla de reestructuració és remetre'm a un article 51 que diu les quatre condicions que per motiu de reestructuració o de finalització d'un servei o d'un departament del Govern, del que en podran fer dels funcionaris, no és cap pla aquest.

La nostra pregunta ve pel que ve, que és el neguit... i no és un neguit, no és una preocupació, és el dret que té tothom al treball, i que vostès aquí, semblava, i a mi em sembla encara, perquè de la paraula que tenen vostès, em permetreu que no en tingui confiança. Els treballadors de la ITV tenien, -us ho dic, el que no em podreu dir és que no us ho dic a la cara, us ho dic tal com ho penso-, el que a mi m'arriba és la preocupació d'aquests treballadors que perden la feina, la preocupació d'aquests treballadors a què perdin la seva condició de funcionari, la preocupació d'aquests, i ja he dit Sr. ministre que em remeto a l'últim que ha dit vostè, al compromís d'aquest Govern que aquests funcionaris, en el moment que vulguin podran retornar a la funció pública. I en això hi tinc una gran satisfacció i crec que la compartirem tot el grup, perquè tenim un gran problema solucionat. Però és això, la preocupació de la manera de fer les coses que aquesta rectificació que han fet de darrera hora, perquè vista la carta que els hi donen als treballadors, vostès els *fotien* al carrer per l'article 51. Els *fotien* al carrer o se n'anaven a treballar per la ITV sota la concessió d'aquesta empresa privada, o se n'anaven al carrer sense treballar per la ITV ni per la funció pública.

Me n'alegro que hagin tingut una mica d'humanitat i hagin vist que estan tractant amb persones, amb persones que viuen de la seva feina i hagin sabut rectificar.

De tota manera em quedo sense resposta, perquè a mi l'article 51 no em dona resposta, com li he dit, de quin és el pla de reestructuració aprovat pel Govern, i si més no, digueu-me a què es limita aquest pla? Perquè amb aquesta resposta crec que aquesta reestructuració que aprobeu en aquest pla només és parlar de la ITV i del servei de la ITV.

Res més.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro pel seu torn de rèplica
Sr. ministre és el seu torn de dúplica.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc cal saber que s'han fet moltes reunions, no solament des d'Economia, sinó que també amb la Secretaria d'Estat de la Funció Pública, precisament amb tots els funcionaris de la ITV, funcionaris contractuals i eventuais, això cal recordar-ho. No s'han escatimat reunions amb ells, explicant el procés que era, perquè estiguessin tranquils tots plegats de la situació que es trobaven. I sempre en el seu moment, s'havia parlat, doncs, el que volgués reingressar a l'Administració que hi cabia la possibilitat. Això en primer lloc.

Per què no hem entrat amb tot el detall del pla de reestructuració? Bé, molt fàcil. El pla de reestructuració està compost de 30 pàgines. Jo demà mateix, si volen que els faci arribar el pla de reestructuració que es va aprovar el dia, exactament, el dia 26 de juliol, doncs, jo encantat de la vida, demà mateix li fem arribar aquest pla de reestructuració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel seu torn de dúplica.

Entraríem, doncs, a les repreguntes.

Sí, Sr. Ricard de Haro per repreguntes.

El Sr. Ricard de Haro:

Agraeixo ja per avançat que se'ns enviï aquest pla de reestructuració, així sabrem de què parla aquest pla.

I ara ve encara una perplexitat, que em permetrà el Sr. síndic, amb la introducció i amb la pregunta, crec que està bé.

A veure, si quan es parla de l'externalització d'aquest servei de la ITV, jo vull pensar que aquest Govern liberal externalitza un servei, podem dir, per estalviar diners, costos a l'Administració perquè el país tingui algun benefici. El que no arribo, amb el meu curt entendre, és... a veure, si un servei que ja el tenim muntat, amb uns funcionaris que el feien funcionar, ara els tornarem a tenir a l'Administració, i que ja, per més *Inri* veig que en aquest servei de la ITV tenim pressupostats en el projecte de pressupost una despesa de 200.000 euros... no veig què ens ha aportat l'externalització, la privatització o el donar en concessió la ITV, quin benefici li ha aportat al nostre país; si tenim el mateix personal que el feia funcionar, el tornarem a tenir a la nostra Administració, i a més a més, encara haurem de gastar-nos 200.000 euros amb no sé què.

Quin benefici ha obtingut aquest país amb l'externalització del servei de la ITV?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, dintre de l'Administració, com tots sabem, hi ha places vacants, places que no estan ocupades avui, i places que realment falten per ocupar. Per això hem dit en el seu moment, doncs, que hi cap la possibilitat que aquell que es vulgui ingressar, i també val a dir que tenim entès que cinc persones exactament són les que avui han demanat l'ingrés, i precisament avui ens ha arribat, però exactament són set persones que continuen a la ITV, a la concessionària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Recordaria als consellers que si tenen una repregunta de recentrar-la amb la pregunta original.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li volia fer dues repreguntes... bé, o potser només una en funció de la resposta de la primera, amb el seu permís.

Voldria demanar al Sr. ministre si em pot confirmar que el que ens ha dit fa un moment, és que el plec de bases que preveu que la concessionària ha de respectar totes les garanties laborals del personal funcionari. Voldria saber si és així, perquè m'ha semblat entendre-ho però no n'estic segur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és així exactament com hem dit. Estem parlant que han de mantenir com a mínim les mateixes garanties que tenen avui tots els funcionaris.

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo també és una pregunta que li vull formular al Sr. ministre després de la seva resposta i de rellegir-me la pregunta que ha formulat el...

El Sr. síndic general:

Sra. Ferrer un moment.

Jo agrairia, Srs. consellers que em deixessin fer la meva feina, que ja sé que a vegades segurament no la faig com l'he de fer. Intento donar l'ordre, doncs, tal com se'm va demanant. És una pregunta, lamento doncs, que vulgui fer dos preguntes. Havien demanat la paraula, doncs, agrairia que escoltéssim la repregunta de la seva companya, i no obstant li donaré la paraula com li pertoca.

Moltes gràcies.

Pot continuar Sra. Ferrer. Gràcies.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, la pregunta en concret feta pel Sr. de Haro té dos parts. Una és aquest plec de bases del concurs d'adjudicació, on hi ha aquesta clàusula de garantia d'estabilitat del personal, i la segona és sobre el pla de reestructuració.

Potser és la meva ignorància, però em pot explicar, -i segurament és ignorància meva-, però em pot explicar el Sr. ministre perquè el plec de bases es fa el 31 de maig, o s'aprova o es publica el 31 de maig del 2006, mentre que el pla de reestructuració és de dos mesos després? O no hi ha vincle entre una cosa o l'altra? Per què el pla de reestructuració, se'n recorda el Govern del personal, i que s'ha de fer aquest pla de reestructuració dos mesos després?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Sr. ministre si us plau.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Per què és així? És molt fàcil d'entendre. En el seu moment es va treure l'adjudicació, es va treure el plec de bases. Tots sabem que en el seu moment vam tenir sobre la primera adjudicació es va posar en dubte que no estava correcta, i per això en el seu moment, i també és important saber que vam anar a

tranquil·litzar tot el personal, perquè hi havia el problema que teníem sobre la taula, i en cap moment nosaltres volíem adjudicar a ningú que realment no fos legal. I per això es va esperar a fer el pla de reestructuració més endavant. Senzillament per això hi ha la diferència d'una data a l'altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Ara sí, Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, retornant al tema anterior, Sr. ministre, la meua repregunta és: per tant, si a aquestes persones s'han de respectar totes les seves garanties laborals, si també s'inclou dins d'aquestes garanties una de fonamental, com és la de l'estabilitat laboral? És a dir el dret a no ser acomiadat sense una causa justa durant tot el temps que duri la relació laboral amb la nova empresa concessionària. És aquesta la pregunta concreta, perquè aquesta garantia, certament, és molt important de cara als treballadors.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, en primer lloc el que dèiem no perdre durant aquests tres anys, en el primer moment que demanen l'excedència en cap moment perden l'estatus de funcionari, però que a més a més, hi ha el compromís de l'empresa que el que es vulgui quedar dins de l'empresa, doncs, que tindrà les mateixes garanties que té avui dins de l'Administració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Per tant, vostè em confirma que en el supòsit que un treballador hagués decidit incorporar-se a la nova empresa concessionària, i per tant, no ha demanat l'excedència sinó incorporar-se, doncs, tindria una garantia que és la de no ser acomiadat si no existeix

causa justa, per tant que no se'ls hi aplicaria durant tota la relació laboral, -en contra del que diu la Llei de la funció pública, com vostè sap perfectament, en contra del que diu la Llei-, doncs, el sistema que vostès tant defensen d'acomiadament lliure. Aquests treballadors, per tant, quedarien exclosos d'això?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Quan estem dient això de no exclosos amb causes justes, evidentment. Quan estem parlant d'això. Nosaltres hem fet tot el possible perquè hi hagués... tots els empleats tinguessin una bona estabilitat dins de la nova concessionària, i per això nosaltres hem pres el compromís que l'empresa només amb causes realment justes, que no poguessin acomiadar a la gent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia, passariem ja a l'últim punt d'avui, punt número 11.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 d'octubre del 2006, relativa a les reiterades declaracions del cap de Govern a la premsa internacional afirmant que el comerç hauria perdut l'atractiu de preus.

Fou registrada amb el número 1214 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2006, del 17 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, nosaltres hem constatat que la campanya mediàtica o les repetides i nombroses, -no les volem qualificar de campanya mediàtica-, les repetides i nombroses intervencions i aparicions del cap de Govern als mitjans de comunicació internacionals per donar a conèixer les anomenades lleis econòmiques, es fa sempre, almenys en els reculls de premsa els quals nosaltres hem pogut

accedir, sobre la base d'una doble línia argumental. Per un costat sempre diu que Andorra no pot créixer més, insisteixo, no pot créixer més amb els motors clàssics del comerç o del turisme. Això ja plantejaria un problema al nostre entendre, però és que a més a més insisteix en què el comerç ha perdut l'atractiu de preus. L'atractiu de preus està, doncs liquidat i el cap de Govern compareix als mitjans internacionals dient que el comerç andorrà no és competitiu, perquè si ha perdut l'atractiu de preus, la conclusió és aquesta.

Com sigui que nosaltres no estem conformes ni en aquesta anàlisi de la situació, ni menys encara en aquesta propagació d'aquest criteri que ens sembla equivocat en els mitjans de comunicació de l'exterior, li demanem al cap de Govern si considera que és bo per a Andorra, i en especial per als seus empresaris, tant turístics com pels comerciants i pels treballadors del sector del comerç i del turisme, si és bo, insisteixo, d'anar pregonant fora de casa la mort de l'atractiu turístic i comercial d'Andorra?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És absolutament important, faré la resposta amb quatre temps, una observació i una conclusió. I voldria començar per la conclusió ja que el tema s'ho mereix.

Qui digui que ha mort l'atractiu turístic i comercial d'Andorra, s'equivoca i va errat.

El cap de Govern no ha dit mai, ni dirà mai que... I comparteixo amb l'autor de la pregunta, que estic totalment en disconformitat amb el qui hagi fet aquesta frase de desconeixuda paternitat. Doncs, la línia argumental que té el Govern és que, -i diguem, ho hem de dir, almenys el que jo m'esforço a dir i a comunicar-, és que el model comercial i la productivitat de l'economia andorrana estan estancats. L'objectiu del Govern és que aquesta economia sigui una economia competitiva, caracteritzada almenys per dos elements: per donar al sector turístic i comercial una força perquè sigui referència... ja ho sé que el fa somniure de vegades... per arribar a la qualitat i a l'excel·lència, i que Andorra sigui un país fèrtil i receptiu amb nous projectes innovadors.

Si jo em repasso els titulars de la premsa d'aquest estiu, n'hi ha hagut de molt rellevants en el tema econòmic, com pot ser el *Financial Times*. I mai, que jo recordi, Andorra havia figurat en la premsa especialitzada. Al mateix país vam aparèixer amb el tema a la secció *Economist* d'economia, a l'*Economista*, a l'*Expansion*. Tots transmeten un missatge, al meu entendre, -i per això el Govern ha rebut moltes felicitacions-, un missatge positiu de país perquè són senyals forts, positius, optimistes i de confiança en el nostre futur. Es transmet la idea, almenys aquesta era la que el cap de Govern va rebre de l'exemple del meu predecessor Marc Forné, que cada cop que es pot, hem de projectar i presentar una imatge de confiança i sòlida d'Andorra i sobretot de cara al nostre futur.

Doncs, no pregono ni declaro la defunció, ni passo la crida de cap mort. Ben al contrari! Del que es tracta, i el Govern s'hi esforça, és de presentar tots els aspectes positius, creatius, d'expansió i de creixement que Andorra té si realitza el que fan els seus empresaris. Hem d'acceptar les regles modernes de la globalització, acceptar les regles de la competitivitat i acceptar les vies de la reforma.

L'observació també voldria acabar, si us plau, Sr. síndic, és que no és el cap de Govern qui exposa les seves teories. Són les teories del Govern d'Andorra, recolzades per un Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Bartumeu té el seu torn de rèplica.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també acabaré per la conclusió, i començaré per la conclusió i acabaré per la rèplica més global.

Diu el Sr. cap de Govern, que és el cap de Govern d'Andorra, efectivament recolzat per una part, per una majoria del Consell, no pel Consell General en aquest cas, perquè nosaltres en aquest cas, ja li he dit a la pregunta, no el recolzem en aquestes intervencions exteriors que està fent en aquesta matèria. Ara parlem d'aquesta matèria.

Bé, vostè diu "s'equivoca i va errat qui digui". Doncs, efectivament, estem d'acord vostè i jo. Però és que és clar, miri. El *Periodico de Catalunya* divendres 6 d'octubre diu "El comerç és el que més pateix perquè l'atractiu de preus l'ha perdut, l'atractiu de preus l'ha perdut. Albert Pintat, cap de Govern d'Andorra".

Estem d'acord, s'equivoca, el cap de Govern d'Andorra, quan va al *Periodico de Catalunya* i diu que el comerç és el que més pateix perquè l'atractiu de preus l'ha perdut. En un diari de gran difusió, que evidentment no és el *Financial Times*, però miri, els comerciants d'Andorra el *Financial Times* els hi porta pocs clients a les botigues i als hotelers tampoc no gaires, dissortadament, potser. Quan siguem aquest país d'excel·lència, que vostès ens estan construint, allà pel 2040, segurament seran els lectors del *Financial Times* que ompliran els hotels d'Andorra. Però avui és més aviat els bons turistes i bons amics de Catalunya que ens visiten.

Miri si no vaig errat jo al dir-li això que el *Periodico de Catalunya* és un mitjà en el qual el Ministeri de Turisme fa anys, i ben encertadament, que hi ha estat fent publicitat. Doncs, miri, vostè desmunta la publicitat que durant anys s'hi ha fet dient que l'atractiu del comerç d'Andorra, els preus s'han perdut. Ho diu vostè no ho dic jo. Per tant, fins i tot estem d'acord en tot allò altre que ha dit.

Però és clar, aquesta qüestió s'ha de resoldre donant suport als empresaris i als comerciants, i no seguir com sembla que s'està fent amb tots aquests grans auditors internacionals passivament l'evolució de la demanda. Si sembla que la demanda va per aquí, doncs, nosaltres arribem a la conclusió dels auditors que no anem bé, i que hem perdut tot atractiu. Això és una qüestió que no dóna confiança. Vostè parla molt de confiança, però els seus actes no donen confiança als comerciants ni als operadors turístics. Vostè, el que ha de fer és donar-los-hi confiança de veritat i no fer declaracions com aquestes i no preocupar-los i desmoralitzar-los amb declaracions com aquestes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. cap de Govern té el seu torn de dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A l'article que fa referència el Sr. president del grup parlamentari, és el *Periodico* efectivament, i s'ha de ser sincer a l'explicar o al citar. La pregunta és una pregunta que parla de fiscalitat i jo intento respondre que el comerç, que no passa pels seus millors moments, no pot suportar més pressió fiscal, i que el Govern vetllarà molt perquè no es gravi aquest diferencial fiscal. I dic que alguns productes han perdut el seu atractiu totalment. Perquè aquest senyor, com bé diu és de Barcelona, i aquest senyor

té accés a la informació que s'ha repartit a Andorra oficial, sobretot a l'informe de conjuntura que va fer la Cambra de Comerç el mes de maig, i l'informe, importantíssim de la Cambra de Comerç del 15 de setembre on diu textualment, frases que diuen un important pessimisme en el comerç, i cito: "empitjorament notable de l'activitat econòmica i comercial", pàgina 108, i cito: "alentiment del creixement, Andorra no evoluciona bé". Aquest coneixement, aquest periodista d'especialitat econòmica, jo li he de parlar de la veritat, el comerç no passa per un bon moment, i li dono el repte de com fer les reformes perquè el turisme i el comerç sigui de referència i sigui motor del creixement de la qualitat i de referència. És l'essència fonamental de la nostra agència 2020. Aquesta és la nostra política. Que certes persones no ho vulguin entendre o vulguin agafar esbiaixadament aquesta interpretació, és la seva llibertat. Però jo continuaré dient que no era la meua intenció de dir-ho. Si ho ha vist escrit, s'ha de veure la frase exacta de la pregunta. La pregunta és la fiscalitat. I jo intento explicar que el comerç, ateses les senyals dramàtiques que envia la Cambra de Comerç, no pot suportar cap mica de pressió fiscal suplementària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sr. Bartumeu per repreguntes.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la repregunta és que a mi em sembla que aquesta entrevista que no me l'he llegit, penso jo, de manera esbiaixada, sobretot no se l'han llegit de manera esbiaixada molts comerciants que me'n van parlar. Li diré més, ho vaig llegir a la tarda, i al matí no l'havia llegit, però ho vaig llegir després de rebre quatre trucades de quatre comerciants preocupats per aquestes declaracions.

La pregunta és: aquí està contestant a una pregunta sobre fiscalitat. Sí, però no deixa que jo ja me'l vull creure que vostè, i me'l crec, més ben dit, que vostè diu que no els hi va dir això. Però jo l'hi he llegit el que diu l'article.

I després hi ha altres preguntes, que és el que li vull preguntar, és que clar, vostè també diu a l'entrevista que el turisme i el comerç estan en una situació de creixement que està esgotat, i després diu que Andorra no pot créixer més amb els motors clàssics del Comerç o del Turisme. Que és el que li deia en l'exposició. I per tant, jo li demano si vostè creu que

aquest projecte d'excel·lència ha de donar “pour solde de tout perdre”, com diuen en francès, és a dir, ha de finiquitar el creixement dels motors clàssics de l'economia andorrana, com són el comerç o el turisme? Si vostè ho creu, li agrairia que m'ho digués. Si no també entendré que aquesta altra pregunta quan li demanen si vol canviar el model, doncs, tampoc està correctament transcrit tot el que vostè pensa.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com quasi tots sabem, els que hem de comparèixer davant de la premsa, el que lidera una entrevista és el periodista. Quant a la frase que el turisme i el comerç estan esgotats, no és meva. És el periodista qui fa la introducció, sobre la base dels senyals que ha enviat la premsa andorrana reproduint missatges concrets d'una entitat tan seriosa, tan sòlida i tan creïble com és la Cambra de Comerç en els dos aspectes: a l'estiu amb la conjuntura, i a la tardor quan fa l'informe de l'economia andorrana 2005. Aquesta és la realitat.

El Govern entén que aquesta situació és conjuntural, i forma part de la meva feina d'informar sobre el comerç i el turisme, no quimeres de futures empreses que vindran de no sé on. Aquest és el nostre pla d'actuació, i per això el pla de l'Agència 2020. L'essència d'aquest pla és reanimar, consolidar i reforçar el comerç i el turisme. O sigui que jo, com vostè, m'escandalitzo de la frase que el comerç i el turisme s'han mort. Jo no l'he dit aquesta frase. La poden escriure, però jo, com vostè, em desolidaritzo totalment d'aquesta frase. Ben al contrari, crec totalment amb les possibilitats de l'economia andorrana, dels seus empresaris i del capital humà del Principat d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta, agrair-vos la participació a aquesta reunió, i s'aixeca la sessió.

(Són les 19.20h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 26 d'octubre del 2006

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Eva García Pastor, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 23 d'octubre del 2006, relativa a **l'Acord entre Espanya i Andorra sobre el trasllat i gestió de residus**, (Reg. Núm. 1246).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, conseller general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 24 d'octubre del 2006, relativa **als robatoris que s'han produït en diferents domicilis, i si el Govern té previst algun pla especial per tal que no tornin a succeir**, (Reg. Núm. 1247).

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 d'octubre del 2006, relativa a **l'absència del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en la reunió entre el cap de Govern i els presidents de grup parlamentari del dia 20 d'octubre**, (Reg. Núm. 1251).

4- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 d'octubre del 2006, relativa a **la demora en la posada en funcionament del nou forn incinerador**, (Reg. Núm. 1252).

5- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 25 d'octubre del 2006, relativa a **l'esport escolar**, (Reg. Núm. 1253).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 16 d'octubre del 2006, relativa al **transport públic**, (Reg. Núm. 1186).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 16 d'octubre del 2006, relativa als **cilindres de plàstic utilitzats per delimitar certs trams de la carretera**, (Reg. Núm. 1187).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2006, relativa a **l'establiment de sistemes d'ordenació de dades referents als Tractats internacionals conclosos per Andorra i a la seva execució nominativa**, (Reg. Núm. 1211).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2006, relativa al **risc d'inundabilitat derivat de la construcció del Pont de París**, (Reg. Núm. 1212).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'octubre del 2006, relativa al **personal adscrit a la ITV**, (Reg. Núm. 1213).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 d'octubre del 2006, relativa a **les reiterades declaracions del cap de Govern a la premsa internacional afirmant que el comerç hauria perdut l'atractiu de preus**, (Reg. Núm. 1214).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877